

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

લક્ષ્મીબાહિની

સરસ્વતી દેવી

પુ
સ્ત
ક
પૃ
થું
::
૧૬: ૭ મે

સંવત
૧૯૯૩
::
આશ્વિન
::
ચૈત્ર સંવત
૨૪૬૩

પ્રકટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા.

આ વ ન ગ ર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પાલિક કલ્યાણન ભવારગાન માટે ૩ ૧-૧૨-૦ આર અંક ને મેટના પાસ્ટેજ સાથે.

પુસ્તક ૫૩ મું.
અંક ૭ માં.

આશ્વિન

૧ વીર સં. ૨૪૬૩
વિક્રમ સં. ૧૯૯૩

અનુક્રમણિકા

૧ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન (રાજમત્ર મંદારી)	૨૧૬
૨ અંદૃશૈશિક નાગ અને પ્રભુ મહાવીર-પદ્ય ... (આલચંદ હીરાચંદ)	૨૨૦
૩ સમનાતું મહત્ત્વ (સુમુક્ત મુનિ)	૨૨૩
૪ પ્રશ્નોત્તર (પ્રશ્નકાર-નગીનદાસ પુનમચંદ-નાણાવડી)	૨૨૭
૫ સૂક્તમુક્તાવળી :: સિંહરપ્રકર ... (ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા)	૨૩૨
૬ વ્યવહાર કૌશલ્ય. નાના લેખ ગે. ૧૦૨-૩... .. (મૌકિય)	૨૩૬
૭ જીવન સુધારણા માટે ઉત્તમ બોધની વાનગી ... (સ. ક. વિ.)	૨૩૮
૮ તત્ત્વનિશ્ચયાત્મક વચનસંગ્રહ (,,)	૨૪૦
૯ તત્ત્વજિજ્ઞાસુને લક્ષમાં લેવા યોગ્ય સાર તત્ત્વ ... (,,)	૨૪૧
૧૦ પ્રભાવિક પુરુષો-અનિમ રાજર્ષિ ઉદ્ધયન... (મોહનલાલ દીપચંદ ચોક્સી)	૨૪૩
૧૧ આરોગ્ય વિષે થોડી સૂચના (રાજપાળ મગનલાલ ગંધારા)	૨૪૭
૧૨ મનન કરવા લાયક વાક્યો (અમીચંદ કરશનજી શેઠ)	૨૫૦
૧૩ મુનિરાજશ્રી ચરણવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ... .. (,,)	૨૫૦
૧૪ કૃતધ્ન (તેના ત્રણ પ્રકાર) (પોપટલાલ સાકરચંદ)	૨૫૧
૧૫ હાલના વિજ્ઞાન જેવું અજ્ઞાન બીજું નથી (કુંવરજી)	૨૫૨
વિનયના ૬૬ પ્રકાર-અશુભલક્ષુ શુભની સ્પષ્ટતા-પાશુ આહારનો ખુલાસો	
... ..	૨૨૬-૨૩૫-૨૪૨
૧૬ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રચારક સભાનો ૫૬ મા વર્ષનો રિપોર્ટ ...	૨૫૪ થી ૨૬૨

શ્રી જૈન બાળ વિદ્યાર્થી ભુવન ભાવનગરનો સં. ૧૯૬૨ નો રિપોર્ટ ને હિસાબ.

આ રિપોર્ટ ને હિસાબ લક્ષ્યપૂર્વક વાંચવા યોગ્ય છે. ખાતું ધણું ઉપકારક છે. આવકનું પ્રમાણ વધારીને વિદ્યાર્થીનો સંખ્યા વધારવાનો જરૂર છે. હાલ ૧૬ વિદ્યાર્થીઓ છે. ઉપજ અર્થ જેતા આસો લગભગનો નોટો પડેલો છે. પ્રારંભનું નિવેદન વાંચતાં તમ આવી પહેલી આપતિમાંથી નિસ્તાર પામવા માટે હજી રૂ. ૧૧૦૦ ની જરૂર છે. ઉદાર દિલના ગૃહસ્થોએ સારી મદદ કરી છે, ખાટીના ગૃહસ્થોએ મદદ કરવા લાયક છે. તેની વ્યવસ્થા કમિટીનો પ્રયાસ સારો છે. દરેક સભ્ય ઉત્સાહી અને ઉમંગી છે. અમે એ સંસ્થાની ઉદાર મંજૂરીએ છીએ.

श्री महावीरजिन स्तवन ।

जय जय प्यारा ! वीर जिनेश, जय जय प्यारा वीर जिनेश ॥ टेक ॥
 जय जय प्यारा सतत सहारा, दुःखियाओं का दुःख निवारण ।
 सकल जगत निज धर्म प्रसारा, हरदम हरत क्लेश ॥ जय० ॥
 वीर जिनेश है जगतेश, दे उपदेश दया विशेष ।
 मेटा अधरम रहा न लेश, अब तक गुण गावत सब देश ॥ जय० ॥
 जो प्रभु तुं नहीं जग में आता, सच्चा मारग कौन बताता ?
 मोह निंद से कौन जगाता ? ब्रह्मा विष्णु महेश ॥ जय० ॥
 तुंही है सब का हितकारी, नाम लेत मिटता दुःख भारी ।
 मीलती है सुखसम्पति सारी, अध की चले ना पैश ॥ जय० ॥
 परहित में नित ये मन लागे, इर्षा द्वेष सभी अब भागे ।
 प्रेम निरन्तर घट में जागे, वर दो यही हंमेश ॥ जय० ॥
 बुद्धि हमारी निर्मल कीजे, हमे चरण की सेवा दीजे ।
 “ वीरभक्त ” की भी सुध लीजे, कृपा करो करुणेश ॥ जय० ॥

सं. राजमल भंडारी-आगर-(मालवा)

ચંડકૌશિક નાગ અને પ્રભુ મહાવીર

(કવિ—આસચંદ હીરાચંદ માલેગામ)

(હરિગીત)

શ્રી વીરજિન કાઉસગ્ગ ધ્યાને રત થયા છે આત્મમાં,
શમ શાંતિ શોધન વિરતિ સાધન જે કરે શુભ માર્ગમાં;
છે ત્યાં રહ્યો અહિ ચંડકૌશિક દૃષ્ટિવિષ બહુ ઝેરિલો,
જે પૂર્વ કર્મતણા ઉદયથી દેહ પામ્યો ડંખિલો. ૧

છે કૂર જે જીમ અગ્નિ વમતો પ્રાણહારક દૃષ્ટિથી,
બહુ તીવ્ર વેગથી લયંકર કાળ સમ વિષ વૃષ્ટિથી;
તે ચંડ કરતો ફેણ મોટી મણિ દેશાંકે શોભતી,
છે ભીતિ જીમ સાક્ષાત થાતી પ્રાણ—શક્તિ થોભતી. ૨

છે કાળ બીજે ઈંદ્ર-પવિરે વા પ્રખર અગ્નિ દીપતો,
આશ્ચર્ય પામી તે નિહાળી કોણ આ છે દીપતો ?
મન ભીતિ જેને લેશ નહીં છે મરણની વા દુઃખની,
બહુ કોણ ધીકો એહ છે આશા ન જેને સૌખ્યની. ૩

એ કાળ-મુખમાં અગ્નિ-ચયમાં સિંહ-મુખમાં કાં પડે ?
વા ઉચ્ચ પર્વત શિખર પરથી મૃત્યુ-મુખમાં સાંપડે;
બહુ વેગથી પ્રભુ ચરણ કરડે ક્રોધમાં વિષ વેરતો,
જાણે જગાવે વીર જિનને તારજો અથ વેરતો. ૪

ચાલી તિહાં બહુ દુઃખધારા કરુણતા સાક્ષાત છે,
ત્યાં લેશ પણ ન કષાય દીકો રુધિરનામા ક્યાંય છે;
જે ધૈર્ય મેરુ સમાન દિસે સ્થિર સાગર સારિણો.
છે અચળ ક્રોધાતીત પ્રભુજી અતુલ શાંતિ અર્પતો. ૫

કરતા વિસર્જન ધ્યાનને સ્મિત સુખદ મુખથી ઉચ્ચરે,
નું જીવ અહિનાયક ! હજુ પણ પાપ કાં તું આવરે ?

૧ ફેણ ઉપર ૧૦ જેવા આંક હોય છે તે. ૨ વચ્ચ. ૩ સર્પરાગ.

અંક ૭ મો]

ચંડકૌશિક નામ અને પ્રભુ મહાતીર

૨૨૧

તેં ક્રોધના આવેશમાં બાંધ્યું કુકર્મ વિગિત ને,
કિમ છૂટશે અવિચારથી જે ચીકણા સાક્ષાત છે ? ૬

કરતાં ન લાજે કર્મને જે બહુ વિકારો કેળવે,
અંતે ઘણા ભવ પ્રાપ્ત કરતાં નરકવાસો મેળવે;
તેં ક્રોધના સહુ ભેદને બહુ તીવ્રતાથી આવ્યા,
અતિશય વધાર્યા કર્મને કરી ચીકણા માથે ધર્યા. ૭

આશ્ચર્ય પામ્યો અકિત ધર્મને વીર વૃત્તિ નિહાળતો,
સાક્ષાત મેરુ સલિલ સાગર શાંતતાને બોધતો;
નિજ મ્હોં વિકાત્રી કરુણતાથી પ્રભુપ્રતે તે જોય છે,
કરુણાનિધિ પ્રભુ વીર આગળ દીન થઈ જીમ હોય છે. ૮

હું શું કરું ને ક્યાં જઈ પ્રભુ મુજ દયા કુણુ લાવશે ?
કઈકાંતણા મેં પ્રાણુ લીધાં આશરો કુણુ આપશે ?
કઈકો રડાવ્યા રોળવ્યા છે કઈક જનને ક્રોધથી,
મુજને હિતસ્વી કોઈ નહીં છે જગતમાં મારું નથી. ૯

કરુણા કરો પાપી ભયંકર મુજ સમો જગમાં નથી,
તુજ ચરણમાં મુજ શિશ છે તુજ વીણુ ^૧વાલી કોઈ નથી;
કરુણાનિધિ મુખથી ઝરે છે અમૃતસરિતા વેગથી,
જે દુષ્ટ પર પણ દયા કરતા સમ રહે શુભ યોગથી. ૧૦

હે ચંડકૌશિક ! બૂઝ તું સમતા હજી ધર ચિત્તમાં,
સહુ ક્રોધના પરમાણુ છંડી શાંતિ મેળવ ચિત્તમાં;
કરી દે સમર્પણ દેહ આ જે ખાસ ક્ષણભંગુર છે,
તું નામ જિનવરનું ભજી લે ખાસ જે રેભવનાવ છે. ૧૧

જગમાં ન જાણ્યું કોઈનું કલ્યાણ થાયે ક્રોધથી,
પથરતણા વહાણે ન કોઈ તારિયો દરિયાયત્રી;
આ ક્રોધ ને કંકાસ ઘર ઘર વૈર અગ્નિ બાળતો,
થાયે અનર્થો વિવિધ પ્રાણુ કઈકના જે ટાળતો. ૧૨

માટે હવે તું પૂર્ણ શાંતિ ને અહિંસા પાળજે,
નિજ કર્મ જૂનાં ચીકણા જે શમ ધરી સહુ બાળજે;

૧. રક્ષક. ૨. ભવસમુદ્ર તરવા માટે નાવ સમાન.

૨૨૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

[આધિ

પ્રભુ ધ્યાન કરતાં કર્મરાશિ પલકમાં જોડી જશે,
ફરી દેહ સુંદર એહથી પણ અધિક રોગ પામશે. ૧૩

માટે ધરી તું ધ્યાન કાયા વોસિરાવી રાખજે,
કરુણા તણા ફળ અમૃત સરિળા દેવલોકે ગાખજે;
વાણી સુણી શ્રી વીરજિનની ફણિધરે બહુ પ્રેમથી,
મુખ બિલમાંહે રાખીને તનુ બહાર રાખી નેમથી. ૧૪

અન્યત્ર પ્રભુજી વિચર્યા ને અહિ રહ્યો નિજવાસમાં,
લોકો નિહાળે અકિત થઈને સર્પને સહવાસમાં;
આ ક્રોધ મટીને શમ થયો કિમ કપટ શું આ કેળવે ?
ધરી ધીર સ્પર્શે તેહને ત્યાં ચલન પણ નહી મેળવે. ૧૫

પૂત કરે કેઈ નાગની ફલ પુષ્પ ને ઘૃત દુગ્ધથી,
સ્પર્શે સહુ પણ સ્થિર નિરખી દેવ માને ભક્તિથી;
ત્યાં ગંધયોગે કીડીઓ આવી અસંખ્ય મળી હવે,
અહિ-શરીર ઉપર દંશ કરતી દોડતી તે બહુ જવે. ૧૬

તે દષ્ટિવિષ ફણિધર મટીને સાધુ સમ વર્તન કરે,
નહીં હુલવે કોઈ જીવને નિજ ચલનથી શાંતિ વરે;
જાણે દયાનો પૂર્ણ સાગર અમૃતકુંડ ભર્યો દિસે,
નિજ શરીરની પરવા નથી તે કર્મ સામો થઈ હસે. ૧૭

છિદ્રો કર્યા કીડી સમૂહે શરીરમાંથી કોતરી,
બહુ દંશ તીખા માંસમાંહે અમિત ક્રીધા સંહરી;
પણ તે ફણિધર સ્થિર ભાવે સહન કરતો શાંતિથી,
તલ માત્ર જોદ ન ચિત્ત રાખે કર્મ બપતો વેગથી. ૧૮

ત્યાં કર્મ સહુ કરમાંધને ભૂકો થયા હલકા અતિ,
શમ વાયુવેગે ઊડિયા આકાશ માંહે વેગથી;
પ્રભુ વીર જે છે કૃપાસિંધુ તેમના સહવાસથી,
તે સુગતિ પામ્યો અંડકૌશિક પરલવે શમ શાંતિથી. ૧૯

જે ક્રોધનો જય ખાસ કરશે ત્રત અહિંસા આદરી,
તે સુગતિ પામી મુક્ત થાશે દુઃખ જશે સંહરી;
પ્રભુ વીરની વાણી અનોપમ મંત્ર સમ સુખ આપતી,
કંઈ લોક પરલવ ઉભયના સહુ અમિત દુઃખો કાપતી. ૨૦

(જિજ્ઞાસુઓને અતિ યોગ્યપ્રદ)

જેમ સ્ફટિકમણિ ઉપાધિ રહિત થતાં તેની નિર્મળતાનો ગુણ પોતાની મેળે વિસ્તરે છે તેમ મમતાનો ત્યાગ થતાં જ સમતાનો સ્વાભાવિક ગુણ પ્રકાશિત થાય છે.

આ જગતમાં “ આ પ્રિય અને આ અપ્રિય ” એવી જે કલ્પના છે તે વ્યવહારનયની અપેક્ષાએ છે, પરંતુ નિશ્ચયનયથી જોતાં કોઈ વસ્તુ ઈષ્ટ કે અનિષ્ટ છે જ નહિ. વ્યવહાર કલ્પનાને લઈને જે પદાર્થ ઉપર દ્રેષ હોય તે જ પદાર્થ ઉપર કાળે કરીને રાગ થઈ જાય છે એટલે જે જોના દ્રેષી હોય તે તેનો રાગી થાય છે. નિશ્ચયનયની અપેક્ષાએ તો કોઈ વસ્તુ ઈષ્ટ કે અનિષ્ટ હોતી નથી તેથી સમતા રાખવી યોગ્ય છે.

જે વિષય પોતાના અભિપ્રાય પ્રમાણે પોતાને પ્રિય લાગતો હોય તે બીજાને તેની બુદ્ધિ પ્રમાણે અપ્રિય લાગે છે, એટલે પ્રિય અને અપ્રિય લાગવાનો આધાર પોતાની બુદ્ધિ ઉપર છે તેથી સમતા ગુણની આવશ્યકતા છે.

આ જગતમાં પ્રિય અપ્રિય અથવા રાગ દ્રેષ એ મનની કલ્પનાથી જ છે; વસ્તુતઃ એ સત્ય નથી. જ્યારે મનના વિકલ્પો વિરામ પામી જાય છે ત્યારે પ્રિય અપ્રિયનો—રાગદ્રેષનો તદ્દન ક્ષય થઈ જાય છે. કહેવાનો આશય એવો છે કે વિકલ્પનો નાશ કરનારી સમતા પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ.

“ આ પ્રયોજનની સિદ્ધિ મારે આધીન છે ” એટલે હું હૃદયથી ધારણા કરીશ તો, એ પ્રયોજનની સિદ્ધિ અવશ્ય થવાની. જ્યારે હૃદયમાં આવો આભાસ થાય ત્યારે તેના હૃદયના સંકલ્પો કે જે બહારના પદાર્થોને માટે વારંવાર ઝીકતા હોય છે તે પોતાની મેળે જ વિરામ પામી જાય છે. સંકલ્પ—ઉત્થાન વિરામ પામ્યા પછી સમતાનો પ્રકાશ સ્વયમેવ આવિર્ભાવને પામે છે. (પ્રગટ થાય છે.)

જ્યારે મનુષ્યને મોહનો ભય દૂર થઈ જાય છે ત્યારે તેને પોતાનો સ્વભાવ પ્રાપ્ત થાય છે, એટલે પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપનું ભાન થાય છે તે થતાં તેને પછી રાગદ્રેષ રહેતા નથી. જ્યારે રાગદ્રેષનો અભાવ થયો ત્યારપછી અનાહત (અખંડ) સમતા ઉપસ્થિત થાય છે.

૨૨૪

આ જગતના ચમ પ્રકાશ.

[આશ્વિન

આ જગતની અંદર જેટલા જીવો છે તે ગધાની અંદર રોગદ્રેષ—પ્રિય અપ્રિય વિગેરે જે આવેા દેખાય છે તે ક્રમેને લઈને દેખાય છે અર્થાત્ અવ-હારનયની અપેક્ષાએ દેખાય છે. જે શુદ્ધ નયની સ્થિતિએ જોવામાં આવે તો તે દેખાતાં નથી. સમતાને પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છાવાળાએ આ જગતના જીવોની અંદર રહેલ કર્મના દ્વિવિધ ભાવને શુદ્ધ નયની રીતિથી અવલોકવો કે જેથી તેનામાં અનાહત—અખંડ—અગાધિત સમતા ઉત્પન્ન થાય.

જ્યારે પોતાના આત્માના ગુણોનો વિચાર કરવામાં આવે અને એક શુદ્ધ અધ્યવસાય રાખવામાં આવે ત્યારે મન આત્માને વિષે જ વિરામ પામે છે. જ્યારે મન આત્માને વિષે વિરામ પામ્યું ત્યારે તેનામાં અપૂર્વ સમતા સ્વતઃ પ્રગટ થાય છે, તેથી ભવિ આત્માએ આત્મગુણોનું આત્મસાક્ષીએ મનન કરી શુદ્ધ અધ્યવસાય રાખવા કે જેથી આત્મારામ બની સમતા ગુણને પ્રાપ્ત કરી શકાય.

જ્યારે સમતા પરિપક્વ અવસ્થાને પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે તેને શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધરૂપ વિષયો રુચિકર લાગતા નથી, જેથી તેમનામાં વાંસલો અને અંદનમાં સમાનભાવ પ્રાપ્ત થાય છે.

પોતાના આત્માની સિદ્ધિ સાધવા માટે તૈયાર કરેલી જે સમતા તે તેમની પામે રહેલા નિત્ય વૈરવાળા પ્રાણીઓના વૈરનો પણ નાશ કરે છે.

જો હૃદયમાં સમતાનો ગુણ ન હોય તો પછી તપ, યમ અને નિયમો સેવવા શા કામના છે ? એ સર્વ નકામાં છે.

સ્વર્ગનું સુખ હર છે અને મોક્ષનું સુખ તો તેનાથી પણ અતિશય હર છે, પણ જે સમતાનું સુખ છે તે તેમની નજીક સ્પષ્ટ રીતે જોવામાં આવે છે એટલે કે જે સમતા હોય તો સ્વર્ગ તથા મોક્ષના સુખને માટે દરકાર કરવી નહિ પડે. એ સુખ તો મનની સમીપ જ રહેલું હોય છે.

જ્યાં સમતા હોય ત્યાં દૃષ્ટિમાં કામવિકાર રહેતો નથી, ક્રોધ આવતો નથી અને ઉદ્વેગપણું હોતું નથી. સમતાધારી મહાત્મા દૃષ્ટિવિકાર રહિત, અક્રોધી અને અનુદ્વેગ હોય છે.

જેમ દાવાનળથી સળગેલા વનની અંદર મેઘવૃષ્ટિ સુખદાયક થાય છે તેમ જરા—મરણરૂપ દાવાનળથી સળગેલા આ સંસારરૂપ વનમાં સમતા એ અમૃતના મેઘની વૃષ્ટિ સમાન સુખદાયક છે.

૧. કોઈ આવી વાંસલાવતી શરીરને છેદી જાય કે અંદનવતી પુછ—અર્થાત્ જાય તે અંતે પ્રસંગમાં યમભાવ રહે છે.

અંક ૭ માં.]

સમતાનું મહત્ત્વ.

૨૨૫

ભરત રાજા વિગેરે એક સમતાનો આશ્રય કરીને સુખી થયા હતા તેમને કાંઈ પણ કષ્ટકારી અનુષ્ઠાન કરવું પડ્યું ન હોતું.

જેમ દીપિકાથી અંધકાર દૂર થઈ, માર્ગે ચંદ્રાય છે તેમ સમતાથી અજ્ઞાન અંધકાર દૂર થઈ, મોક્ષમાર્ગે જવાય છે. આત્માના સર્વ ગુણો સમતાની અંદર રહેલા છે.

જેઓ મોહાંધ જનેલા છે તેઓ પોતાના આત્મસ્વરૂપને જોઈ શકતા નથી. તેમના નેત્રદોષનો નાશ કરવામાં દિવ્ય સમતા અંજનશલાકારૂપ છે. કહેવાનો આશય એ છે કે જો મનુષ્ય સમતાને પ્રાપ્ત કરે તો, મોહ રહેતો નથી અને તે પોતાના આત્મસ્વરૂપને જોઈ શકે છે.

ક્ષણ વાર ચિત્તને વશ કરી જો સમતા સેવવામાં આવે, તો તેને એવું સુખ પ્રાપ્ત થાય છે કે જે સુખે કહી શકાય તેવું નથી.

જેમ કુમારી સ્ત્રી પતિના લોગસુખને જાણતી નથી તેમ સામાન્ય જનો અનુભવ કર્યા સિવાય યોગીઓના સમતાના સુખને જાણતા નથી; તેથી સમતાનું સુખ અવર્ણનીય છે.

જ્યારે સમતાનો મહાન્ ગુણ પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે સમતાધારી આત્માને કોઈ નમે કે ન નમે, કોઈ સ્તવે કે ન સ્તવે તેને માટે કાંઈ ધ્વજા રહેતી નથી. તે લોકોના માનની દરકાર રાખતો નથી.

જેમ સૂર્યની કાન્તિ અંધકારને ક્ષીણ કરે છે તેમ જો મનુષ્ય સમતા ગુણને સંપાદન કરે તો તેના કોટી જન્મોના કર્મો ક્ષણ વારમાં ક્ષીણ થઈ જાય છે.

જેમ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રરૂપ ત્રણ રત્નોની પ્રાપ્તિથી ભાવજ્ઞેનપાત્રું પ્રાપ્ત થાય છે તેમ અન્યલિંગ વિગેરે સિદ્ધોનો આધાર સમતા જ છે.

જો નય પ્રમાણે વર્તી સમતા ધારણ કરે તો, જ્ઞાનનું ફળ સમતા પ્રાપ્ત થાય છે અને નયમાર્ગને છોડી દુરાચલ કરે તો, સમતા નાશ પામી જાય છે. દષ્ટાંત-જેમ અગ્નિથી ચંદન ભસ્મ થઈ જાય છે તેમ; તેથી નયાનુસારે સમતા ધારણ કરવી યોગ્ય છે.

સમતા ચારિત્રરૂપ પુરુષના પ્રાણ છે. જો એ સમતારૂપ પ્રાણ આદ્યા યથા તો પછી ચારિત્રનું મરણ થઈ જાય છે. સમતા પ્રાપ્ત કર્યા સિવાય બીજી કોશદોડી કરવી તે નકામી છે. ચારિત્રનું જીવન સમતામાં જ રહેલું છે.

તપ, જપ, ધ્યાન વિગેરે જે કાંઈ કષ્ટકારી અનુષ્ઠાન કરવામાં આવે છે તે જો એક સમતાનો ત્યાગ કરી કરવામાં આવે તો, ખારી જમીનમાં વાવેલા

૨૨૬

શ્રી જ્ઞેન ધર્મ પ્રકાશ.

[આશ્રિત

ગીત્તની જેમ નિષ્ક્રમ થાય છે; તેથી સર્વ ધાર્મિક ક્રિયામાં સમતા રાખવી જોઈએ. તે ન હોય તો કરેલો સર્વ શ્રમ વૃથા છે.

મુક્તિનો ખરો ઉપાય એક સમતા જ છે તે સિવાયની જે જે ક્રિયાઓ છે તે તો અધિકારી પુરુષના લેહવટે સમતાની જ પ્રાપ્તિ કરવા માટે છે. જો સમતાનો અભાવ હોય તો ગૃહસ્થ કે મુનિ ગમે તેટલી ક્રિયા કરે તે સર્વ નિષ્ફળ છે.

જેમ કોઈ આંગળીવડે માર્ગે જતાવે પણ તે કાંઈ સાથે આવે નહિ તેમ શાસ્ત્રો સમતાના માર્ગને જતાવે છે. પછી સમતા રાખવી એ મનુષ્યના પોતાના હાથમાં છે; તેથી જો શાસ્ત્ર લાણી અથવા સાંભળી પોતાના અનુભવમાં લાવે તો, તે અનુભવના સામર્થ્યથી તે સમતાધારી પુરુષ આ લવાટવીના પારને પામી જાય છે.

સમતા રાખવાથી ગૂઢ આત્મતત્ત્વનું જ્ઞાન થાય છે. જ્યારે આત્મતત્ત્વનું જ્ઞાન થાય છે ત્યારે અનુભવ પ્રગટ થાય છે, તે અનુભવનો ઉપયોગ સમતામાં જ કરવો કે જેથી પરથી પર એવા આત્મતત્ત્વની સંપૂર્ણતાની પ્રાપ્તિ થાય છે અને પછી મનુષ્ય આ સંસારસાગરને સ્હેલાઈથી તરી મોક્ષ-માર્ગનો સાથી બને છે.

સંગ્રાહક:—મુમુક્ષુ મુનિ

શ્રી ઉપદેશ રત્નાકર ત્રયોદ્ધરિત વિનયના ૬૬ પ્રકાર

ઔપચારિક વિનયના બે પ્રકાર—૧ પ્રતિરૂપ યોગનું જોડાણ. ૨ અનાશાતના. પ્રતિરૂપ વિનયના ૧૪ પ્રકાર—૮ કાયયોગના, ૪ વચનયોગના, ૨ મનયોગના કાયયોગ પ્રતિરૂપ વિનયના ૮ પ્રકાર—૧ અભ્યુત્થાન-ઊભા થવું. ૨ અંજળી જોડવી. ૩ આસનદાન-આસન દેવું. ૪ અભિગ્રહ. ૫ કીર્તિ. ૬ સુશ્રૂષા. ૭ અનુગમ્બન. ૮ સંસાધન.

વચનયોગ પ્રતિરૂપ વિનયના ૪ પ્રકાર—૧ હિતવાહી. ૨ મિતવાહી. ૩ અક્ષ-રૂસવાહી. (અકઠોરવાહી) ૪ અનુવૃત્તિવાહી.

મનયોગ પ્રતિરૂપ વિનયના બે પ્રકાર—૧ અકુશળ મનનિરોધ, ૨ કુશળ મન ઉદીરણ. પ્રતિરૂપ વિનય પરાનુવૃત્તિમય જાણવો.

કેવળીને અપ્રતિરૂપ વિનય જાણવો.

અનાશાતના વિનયના (૫૨) પ્રકાર—૧ તીર્થંકર, ૨ સિદ્ધ, ૩ કુળ, ૪ ગણ, ૫ સંઘ, ૬ ક્રિયા, ૭ ધર્મ, ૮ જ્ઞાન, ૯ જ્ઞાની, ૧૦ આચાર્ય, ૧૧ સ્થવિર, ૧૨ ઉપાધ્યાય ને ૧૩ ગણિ. એ ૧૩ નો વિનય ૪ પ્રકારે—૧ લક્ષિત, ૨ ગૃહમાત્ર, ૩ વર્ણવાદ યોગ્યો, ૪ આશાતના પરિત્યાગ. કુલ ૫૨-એકંદર ૬૬.

પ્રશ્નોત્તર

(પ્રશ્નકાર—ઝવેરી નગીનદાસ પુનમચંદ નાણાવટી)

પ્રશ્ન ૧—શ્રી આદીશ્વર પ્રભુનું જેટલું આયુષ્ય ને શરીરપ્રમાણ છે તેટલું જ વીશે વિહરમાનનું મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં હશે કે આછુંવતું હશે ? વળી તેમના કલ્યાણકની તિથિઓ શ્રી આદીશ્વર પ્રભુ પ્રમાણે જ હશે કે ફેરફાર હશે ?

ઉત્તર—શરીર ને આયુનું પ્રમાણ તો શ્રી આદીશ્વર પ્રભુ પ્રમાણે હોય છે અને પાંચ કલ્યાણકની તિથિઓ વીશે વિહરમાનની ના એક જ હોય છે પરંતુ આદીશ્વર પ્રભુ પ્રમાણે હોવાનો સંભવ નથી. તેમના કલ્યાણકની તિથિઓ વીશે વિહરમાનના સ્તવનોડપ વીશીમાં જોવી.

પ્રશ્ન ૨—ઉત્કૃષ્ટ કાળે જ્યારે ૧૭૦ તીર્થંકરો થાય છે ત્યારે પાંચ ભરત ને પાંચ ઐશ્વતના દશ તીર્થંકરોનું ને પાંચ મહાવિદેહના ૧૬૦ તીર્થંકરોનું આયુષ્ય ને શરીરપ્રમાણ સરખું હોય કે કેમ ?

ઉત્તર—પાંચ ભરત ને પાંચ ઐશ્વતના મળી દશ તીર્થંકરોનું તો બીજા શ્રી અજિતનાથજી પ્રમાણે ૭૨ લાખ પૂર્વનું આયુ ને ૪૫૦ ધનુષ્યનું શરીર હોય છે. મહાવિદેહના ૧૬૦ તીર્થંકર મારે કેટલું હોય તે પાંચવામાં આવેલ ન હોવાથી કહી શકાય તેમ નથી, પરંતુ ૮૪ લાખ પૂર્વનું આયુષ્ય ને ૫૦૦ ધનુષ્યનું શરીર સંભવે છે.

પ્રશ્ન ૩—તીર્થંકરોના જન્મઅતિશયમાં ચર્મચક્રવાળા તેમનો આહાર-નિહાર જોઈ શકે નહીં એમ કહેલ છે. એટલે તે અતિશય જન્મથી પ્રાપ્ત થનારા ચાર અતિશયમાં છે તો બાળકપણમાં તેમનો આહાર-નિહાર તેમના માતા-પિતા વિગેરે જોઈ શકતા હશે કે નહીં ? છત્રસ્થપણમાં એ હકીકત કય રીતે ઘટી શકે ?

ઉત્તર—જ્યાં અતિશય કહેવાય એટલે ત્યાં આપણી બુદ્ધિ કામ કરે જ નહીં. શાસ્ત્રાધારે તો જન્મથી જ ન દેખે એમ સ્પષ્ટ છે, તેથી તેમાં બીજી વાત કહી શકાય નહીં. ૩૪ અતિશયોને અંગે તો આવી અનેક બાબતો છે કે જે આપણે ગળે ઉતરે નહિ; પણ તેથી તેમાં ફેરફાર સમજવો નહિ.

પ્રશ્ન ૪—તીર્થંકરોના શરીરનું રુધિર રૂધ્ર જેવા સ્વેત વર્ણવાળું જન્મથી હોય છે તેમ બીજા સામાન્ય કેવળીના શરીરનું કેવળજ્ઞાન ત્રયા પછી પણ સ્વેત ધનું હશે કે નહીં ?

ઉત્તર—એ અનિશ્ચય તીર્થંકરોના છે અને જન્મથી જ છે. કેવળજ્ઞાન થયા પછીનો નથી; તેથી સામાન્ય કેવળીનું રૂઢિર તો રાતું જ હોય.

પ્રશ્ન ૫—શ્રી સ્વર્ણભદ્રની ખેલેન યક્ષા સાધવી શ્રીયકતા મરણથી પોતાને શું પ્રાયશ્ચિત્ત લાગ્યું તે પૂછવા મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં જઈ શક્યા તો એવી દેવ-સહાયથી સિદ્ધશિલા એવા માટે જઈ શકાય કે નહીં ?

ઉત્તર—જાર દેવલોક સુધીના દેવો ગમનાગમન કરે છે તે પણ ઉપર તો પોતાના વિમાનની ધ્વજ સુધી દેખે છે ને ગમન પણ ત્યાંસુધી સ્વશક્તિએ કરી શકે છે. નવ ઐવેયક ને પાંચ અનુત્તર વિમાનના દેવો તો ગમનાગમન કરતા જ નથી. વળી અહીંથી મહાવિદેહમાં જવું તે તો માત્ર ૫૦૦૦૦ યોજનથી ઊંચું છે અને સિદ્ધશિલા તો અહીંથી સાત રાજ ઊંચી અસંખ્ય યોજન દૂર છે. ત્યાં જવાની કોઈ પણ દેવની શક્તિ છે જ નહીં.

પ્રશ્ન ૬—તીર્થંકરો દીક્ષા લીધા પછી કેવળજ્ઞાન થતા સુધી પ્રાયે મૌન રહે છે તો તે વખતે તે શેતું ધ્યાન કરતા હશે ?

ઉત્તર—ધર્મધ્યાનના ચાર પાયાનું ધ્યાન કરે છે અને કેવળજ્ઞાન થવાની નજીકમાં શુદ્ધ ધ્યાનના પ્રથમના એ પાયાનું ધ્યાન કરે છે. કેવળજ્ઞાન થયા પછી યોગનિરોધ ન કરે ત્યાંસુધી ધ્યાનાંતર દશ છે—કાંઈ પણ ધ્યાન કરતા જ નથી. તેરમા ગુણસ્થાનને અંતે શુદ્ધ ધ્યાનના ત્રીજા અને ચૌદમે ગુણકાણે તેના ચોથા પાયાનું ધ્યાન કરે છે.

પ્રશ્ન ૭—તીર્થંકરને કેવળજ્ઞાન થાય ત્યારે તો દેવો આવે ને સમવસરણ કરે, તેથી તેમને કેવળજ્ઞાન થયાની ખબર પડે પણ સામાન્ય કેવળીને કેવળજ્ઞાન થયાની ખબર કેમ પડે ? તેને માટે નિશાની કાંઈ છે ?

ઉત્તર—સામાન્ય કેવળીમાં પણ જે મહત્ત્વશાળી હોય છે તેને માટે દેવો સ્વર્ણકમળની રચના કરે છે અને તેના પર એટીને તેઓ દેશના આપે છે. બીજા કેવળીને કેવળજ્ઞાન થયાની ખબર તેમની સાથે વાત થવાથી, પ્રશ્ન કરવાથી અને તેઓ અર્તાદ્રિય પદાર્થોનું સ્વરૂપ કહે તેથી પડી શકે છે; તે સિવાય પડતી નથી. તેને માટે કાંઈ નિશાની હોતી નથી.

પ્રશ્ન ૮—શ્રી ગૌતમસ્વામી શ્રી અષ્ટાપદની યાત્રાએ ગયા તે પોતે ચરમશરીરી છે એવી ખાત્રી કરવા માટે જ ગયા કે બીજું કાંઈ કારણ હતું ?

ઉત્તર—પ્રભુએ તેમની ગેરહાજરીમાં દેશનામાં કહ્યું હતું કે—જે મુનિ

અંક ૭ મો]

પ્રશ્નોત્તર

૨૨૬

પોતાની લગ્નિધવડે અષ્ટાપદ પર જઈ ગાંધે તે ચરમશરીરી હોય. આ હરીકન સાંભળીને તેની ખાત્રી કરવા સારુ પ્રભુની આજ્ઞા લઈને તેઓ અષ્ટાપદ તીર્થે ગયા હતા અને પોતાની લગ્નિધથી ઉપર ચડી ભરતેશ્વરે ભરાવેલા ૨૪ તીર્થ-કશેને વંદન કર્યું હતું. ગાંધી પ્રાચે દરેક ગણધરે ચરમશરીરી જ હોય છે.

પ્રશ્ન ૯—વીરપ્રભુએ પંદર સો તાપસને જો ગૌતમસ્વામીના સંસર્ગનો લાભ મળે તો જ કેવળજ્ઞાન થાય તેમ છે એમ ધારીને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે દેશનામાં કહ્યું હશે કે સામાન્ય રીતે જ કહ્યું હશે ?

ઉત્તર—પ્રભુએ તો સામાન્ય રીતે જો મુનિ જ્ય તો પોતાની લગ્નિધએ અષ્ટાપદ પર ચડે તેને માટે કહ્યું હતું, ગાંધી તે નિમિત્ત ૧૫૦૦ તાપસોને કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે થયું એમ સમજવાનું છે.

પ્રશ્ન ૧૦—મનુષ્યલોકની અશુચિને લઈને પ્રાચે દેવો કારણ વિના મનુષ્યલોકમાં આવતા નથી, પરંતુ ચારણશ્રમણો તો ગમનાગમન કરે છે. તેમને તે દુર્ગંધી જણાતી નહીં હોય ?

ઉત્તર—એ મુનિઓ તો મનુષ્યલોકમાં જ જન્મેલા છે તેથી તેમને તેની અશુચિની ગંધ સહેવાઈ ગયેલ હોય છે. વળી તેઓ અશુચિ ભાવના ભાવવાવડે તે અશુચિથી ઉદ્વેગ પામતા નથી. એ અશુચિ માત્ર પાંચ ભરત ને પાંચ ઐરવત ક્ષેત્રની નથી પરંતુ આખા મનુષ્ય ક્ષેત્રની છે એમ સમજવું.

પ્રશ્ન ૧૧—ઉર્ધ્વલોકના વૈમાનિક દેવો કારણ વિના અહીં આવતા નથી પરંતુ એ અશુચિની ગંધ અહીં મનુષ્યલોકમાં જ રહેતા અનેક જાતિના તિર્યગ્-જંભકાદિ વ્યંતર દેવો, દ્રહો ને કૂટો પર નિવાસ કરનારા દેવો ને દેવીઓ તેમજ વૈતાલ્ય પર રહેનારા વિદ્યાધરોને જણાતી હશે કે નહીં ?

ઉત્તર—તે બધાને જણાય છે ને સહન કરે છે.

પ્રશ્ન ૧૨—જેવી રીતે પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિએ સાતમી નરકયોગ્ય દળ એક અંતર્મુહૂર્તમાં મેળવ્યા અને બીજા અંતર્મુહૂર્તમાં તે સર્વ દળ તેમજ પ્રથમના સત્તામાં રહેલા ચાર ધાતિકર્મ ખપાવ્યા એવા બીજા દાખલાઓ ૫-૭ જણાવશો.

ઉત્તર—એવા અનેક દાખલાઓ પુન્ય ને પાપવડે અશુભ ને શુભકર્મ પ્રાંધનારના શાસ્ત્રમાં છે. જુઓ અર્જુનમાળી, દ્રહપ્રહારી એ પ્રથમ મહાપાપી હતા તે પાછા પાપથી ઓસરીને વીરપ્રભુના પસાયથી ધર્મ પામી સદ્ગતિના ભાજન થયા છે. એકલા પાપોદયથી ચારિત્ર ને તપ વિગેરેની શક્તિનો નાશ

૨૩૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રશ્ન

[આશ્વિન

કરનારના પણ વળા દર્શાવે છે. અભુજના ઉદયથી ચારિત્રથી પતિત ધર્મને પાછા સ્થિર થનાર તરીકે અશાકાન્તિ, નદિવેણુ, રહનેમિ. ત્રિહુકાવાગ્રી મુનિ વિગેરેના દર્શાવે છે.

પ્રશ્ન ૧૩—શ્રીઓ પ્રતિકમણ કે પૌષધ પ્રસંગે માત્ર કરવા જતાં વસ્ત્ર બદલતી નથી ને તે જ હુગડે ધર્મક્રિયા કરે છે તો તેવી છૂટ તેને હોય તો પુરુષને કેમ ન હોય ? એમાં ફેરફારનું કારણ શું ?

ઉત્તર—ખાસ કરીને તો અપવિત્ર થયેલ વસ્ત્ર ધર્મક્રિયામાં શ્રીઓએ કે પુરુષોએ ન જ વાપરવું જોઈએ, પરંતુ શ્રીજાતિને ત્રણ વસ્ત્રો બદલવા ને ઊંજા પહેરવા વિગેરેની અગવડને લઈને અશક્યપરિહાર તરીકે તેવી પ્રવૃત્તિ હોય તો તે લાલ પુરુષ લઈ શકે નહીં; કારણ કે પુરુષને એક વસ્ત્ર બદલવું શક્ય છે.

પ્રસંગોપાત જણાવવાનું કે એવું અપવિત્ર થયેલ વસ્ત્ર જિનપૂજમાં તો શ્રીઓએ કે પુરુષોએ કોઈએ પણ વાપરવું નહીં.

પ્રશ્ન ૧૪—શાંતિસ્નાત્ર, અષ્ટોત્તરીસ્નાત્ર, પ્રતિષ્ઠાદિ મહોત્સવને પ્રસંગે ફળ, નૈવેદ્ય અને પુષ્પાદિ અનેક પ્રકારના લાવવામાં ને મંગાવવામાં આવે છે તેમાં કેટલુંક નૈવેદ્ય બગડી જાય છે, ફળો વધારે પાકી જવાથી બગડે છે અને પુષ્પો વાગી પડે આવે છે તો એને માટે જોઈએ ખરચે અને જોઈ શ્રીજેથી એવી ક્રિયાઓ થાય તો તેથી અનેક પ્રકારનો લાલ થાય અને હાનિથી બચી જવાય. આ બાબતમાં તમારો વિચાર જણાવશો.

ઉત્તર—જેનો તમામ ધર્મક્રિયા વિવેક અને જયણાપૂર્વક જ કરવાની હોય છે તેથી તેમાં વિવેકી જનોએ વિવેક વાપરવો, જયણાને ભૂલવી નહીં. બાકી ખાસ પ્રતિબંધકારક તો કાંઈપણ નિર્ણય લખી શકાય તેમ નથી. વળી એમાં ઉદ્ધારતા વાપરવાની પણ આવશ્યકતા છે.

પ્રશ્ન ૧૫—ઉત્તમણની પ્રવૃત્તિને અંગે ચંદરવા પુંડીઆએ મુખ્ય સ્થાન લીધું છે. તેમાં સેંકડો ને હજારો રૂપિયા ખર્ચે છે તેના પ્રમાણમાં જ્ઞાનના ખાસ આરાધનરૂપ ધર્મપુસ્તકો મૂકાતા નથી, નવા લખાવાતા નથી ને છપાવાતા નથી. વળી મોટી કિંમતના ચંદરવા પુંડીઆ પ્રાથે તેજુરીમાં પણ રહે છે. જે તે માગવા આવી શકતા નથી ને જેને તેને આપતા પણ નથી. વળી કોઈપણ ઉપાશ્રયના સમુદાયને સોંપી શકાતા નથી જેથી કેટલીક વખત પરિણામ અનિષ્ટ પણ આવે છે. આ બાબતમાં મુજબ જનોએ સુધારો કરવાની જરૂર છે કે નહીં ?

અંક ૭ માં]

પ્રશ્નોત્તર.

૨૩૧

ઉત્તર—એ જાળવતની આસ જરૂર છે પરંતુ એનો સુધારો આપણા પૂજ્ય પુરુષોના હાથમાં છે. તેઓ જ્યારે ઉપરના સભકા કરતાં અંદરના લાભને—આત્મિક લાભને ઉચ્ચ સ્થાન આપી તદ્દતુસાર ઉપદેશ આપશે ત્યારે સુધારો થઈ શકશે. તે વિના તો ઉદ્ધાપન કરનાર પોતાં મુઝ હોય ને તે લાંબી નજર પહોંચાડીને અંદરવા પુંડીઆમાં પરિમિત દ્રવ્યનો વ્યય કરે—સંખ્યા વધારે અને જ્ઞાનના સાધન પુસ્તકાદિ સારી સંખ્યામાં મૂકી ગોળોને હાથે જૈન ગંધુઓને તેમજ સાધુ સાધ્વીઓને અને સંસ્થાઓને ભેટ આપશે ત્યારે અનુક્રમે સુધારો થઈ શકશે.

પ્રશ્ન ૧૬—જૈન મંદિરોમાં પૂજારી તરીકે જૈન ધર્મ પાળનાર સિવાય અન્ય કોમને રાખવામાં આવે છે તેઓ જિનભક્તિ કરતા નથી પરંતુ અનાદર કરે છે, વખત પર અન્ય દેવી દેવને યુસાડી દે છે આમ અનેક સ્થાને બનેલ છે. એકંદર લાગો રૂપિયા તેના પગારમાં જાય છે તો કોઈ પણ રીતે જૈનને જ પૂજારી તરીકે રાખવાનો પ્રયત્ન થાય અને તેને પગાર દેવદ્રવ્યમાંથી આપવામાં વાંધો ન આવે તેમ થવાની જરૂર આપને જણાય છે કે નહીં? બીજા ખાતાઓમાં તેમજ પોતાને ત્યાં પણ નોકર તરીકે જૈનોને જ રાખવાનું ધોરણ અભ્યત્યાર થવાની જરૂર છે કે નહીં?

ઉત્તર—જૈનેતર પૂજારીઓથી થતી આશાતના ને અનાદર દરેક જૈનગંધુ જોઈ શકે તેમ છે. તેમાં પણ બ્રાહ્મણ જાતિના પૂજારી તો પ્રાચે અવસાથી જ કાર્ય કરે છે, કારણ કે તેને વિરુદ્ધધર્મનો વાસ લાગેલ હોય છે તેથી કોઈપણ રીતે પ્રથમ કેળવીને—સમજાવીને જૈનધર્મીને જ જો પૂજારી તરીકે રાખવાની વ્યવસ્થા થાય તો તે ધ્રુવવાચોગ્ય છે.

એ સિવાય બીજા ખાતાઓમાં તેમજ પોતાને ત્યાં પણ જૈન ગંધુઓને ગોડવવાનો વિચાર ઘણો ઉત્તમ છે. શ્રીમંત જૈનો જો એ વિચાર પર આવે તો ઘણાં બેઠારી રોજગાર વિનાના જૈન ગંધુઓ કામે લાગી જવા સંભવ છે, પરંતુ આ મંત્રણમાં ઉપેક્ષા ભાવ નજરે પડે છે.

જૈનધર્મીને માટે પગાર દેવદ્રવ્યમાંથી આપવો તે ચોગ્ય લાગતું નથી, તે માટે બીજા ગોડવણ થવાની જરૂર છે અને તે થઈ શકે તેમ છે, પરંતુ આગેવાનોનું તે તરફ લક્ષ ખેંચાવું જોઈએ.

કુંવરજી

મુક્તમુક્તાવલી :: સિંદૂર પ્રકર :

સમલોકી ભાષાંતર (સભાવાર્થ)

(૯) અસ્તેયદ્વાર

માલિની

અભિલપતી જ સિદ્ધિ ઋદ્ધિ તેને વરે છે,
અભિસરતી મુકીતિ જન્મ પીડા ત્યજે છે;
સ્પૃહતી મુગતિ દેખે દુર્ગતિ ના જ અત્ર,
ત્યજતી વિપદ તેને જે ગૃહે ના અદત્ત. ૩૩

‘ જે અદત્ત લેતો નથી તેને સિદ્ધિ અભિલપે છે-મૃત્યુ છે, સમૃદ્ધિ વરે છે, સત્કીર્તિ અનુસરે છે, સંસાર-પીડા ત્યજે છે, સદ્ગતિ સ્પૃહે છે, દુર્ગતિ સામું જોતી નથી, વિપત્તિ ત્યજે છે. ’

જે અદત્તાદાન નથી લેતો તે પરાક્રમવંત પુરુષના ગુણ પ્રત્યે મુગ્ધ થઈ સિદ્ધિ-મુદ્દરી તેને મૃત્યુ છે; ઋદ્ધિ-રમણી સ્વયં વરે છે; કીર્તિ-ક્રાંતા તેની સામે મળવા જાય છે; મુગતિ-કામિની તેની સ્પૃહા કરે છે; કુલટા જેવી સંસાર-પીડા તેનો ત્યાગ કરે છે; દુર્ગતિ દુષ્ટા તેની સામું પણ જોતી નથી અને વક-ગામિની વિપત્તિ તેને છોડી દે છે.

અદત્તાદાન-ચોરી ત્યજનારને આવું સદ્ભાગ્ય સાંપડે છે. ૩૩.

શિખરિણી

અદીધુ ના લે જે મુકૂત કરનારો જગતમાં,
વસે ત્યાં સત્ત્રેણી જ્યમ જ કલહંસી કમળમાં;
વિપદ તેથી ભાગે દિનકરથી રાત્રી જ્યમ અને,
શિવશ્રી સ્વર્ગશ્રી ભજતી જ્યમ વિદ્યા વિનીતને. ૩૪

‘ જે અદત્ત લેતો નથી તે પુણ્યવંત જનમાં શુભ પરંપરા-જેમ કમળમાં કલહંસી વસે છે તેમ, આવીને વસે છે; રાત્રિ જેમ સૂર્યથી દૂર પલાયન કરી જાય છે, તેમ વિપત્તિ તેનાથી દૂર ભાગી જાય છે; અને વિદ્યા જેમ વિનયવંતનો આશ્રય કરે છે તેમ સ્વર્ગલક્ષ્મી અને મોક્ષલક્ષ્મી તેનો આશ્રય કરે છે. ’

જેમ કલહંસી કમળથી આકૃષ્ટ થઈને ત્યાં વાસ કરે છે, તેમ ધૃતિ-સ્મૃતિ-કીર્તિ-ક્રાંતિ-લક્ષ્મી-મેધા-વિદ્યા આદિ અનેક શુભ પરંપરાઓ અથવા સર્વ પ્રકારની દ્રવ્ય ભાવ સંપત્તિ, અદત્તાદાન ત્યજનાર પુણ્યવંતના પુણ્યથી આકર્ષાઈને તેનામાં વાસ કરે છે.

અંક ૭ મો]

સુક્રમુક્તાવલી :: ચિંતન પ્રકર.

૨૩૩

સૂર્યની પ્રભાનો ઉદ્ભવ થતાં-મોડા ફાટતાં જેમ રાત્રિ પસાયત કરી જાય છે, તેમ વિપત્તિ પ્રસ્તુત પુણ્યવંતથી દૂર-દૂર ભાગી જાય છે. જેમ વિદ્યા વિનયવંતનો આશ્રય કરે છે (શ્રેણિક રાજા અને ચાંડાલનું ઘટાંત અત્યુપસિદ્ધ છે) તેમ સ્વર્ગ અને મોક્ષની સંપત્તિ તે પુણ્યવંતને ભરે છે. ૩૪.

શાફેલવિક્રીડિત

કીર્તિ ધર્મ પમાડતું નિધન જે, સૌ પાપનું સાધન,
જેનાથી વધ-ગંધન, સ્વમનનું જે દૌષ્ટ્ય ઉદ્ભવોધન;
જે નિર્ગંધન દુર્ગતિનું, સુગતિ સંગંધ સરોધન,
ને કલેશાત્મ અદત્ત એવું ધન તે ઇચ્છે નહિં ધી ધન. ૩૫

‘ જે કીર્તિ અને ધર્મને નિધન-મૃત્યુ પમાડે છે, જે સર્વ પાપનું સાધન છે, જેનાથી વધ-ગંધન પ્રાપ્ત થાય છે, જે ચિત્તના દુષ્ટ આશયનું ઉદ્ભવોધન-પ્રકાશન કરે છે, જે દુર્ગતિનું કારણ છે, જે સુગતિના સંગંધને સરોધનારું છે, જે કલેશ ઉપજાવનારું છે એવું અદત્ત ધન હુદ્દિમાન કદી ઇચ્છે નહિં. ’

અદત્તાદાનથી શું શું હાનિ થાય છે તે અત્ર પ્રદર્શિત કર્યું છે. તે કીર્તિનો અને ધર્મનો વિનાશ કરે છે. ચોરી કરનારની કીર્તિ કેવી હોય છે તે તો આખું જગત જાણે છે. અને જે ચોરી કરે છે તેના ધર્મનો ધ્વંસ થાય એમાં તો કાંઈ નવાઈ નથી; કારણ કે ખોટું ન ખોલવું, ચોરી ન કરવી, એ આદિ તો ધર્મના પ્રાથમિક સૂત્રો છે, ધર્મની ખારાખી ને કક્કારૂં છે; એટલું પણ સદાચરણ જે ન આચરી શકે તેનાથી વિશેષ ધર્મ તો શું સાધી શકાવાનો હતો ?

ચોરી સર્વ પાપના સાધનરૂપ છે. જ્યાં ચોરી હોય છે ત્યાં તેના આનુષંગિક અન્ય પાપ પણ આવીને ઝામા રહે છે. પૂર્વે કહ્યું હતું તેમ હિંસા, અસત્ય, સ્તેય આદિ એક જ વંશના સંતાન છે, એક જ કુટુંબના સભ્યો છે, એટલે એક હોય ત્યાં અન્યનું અસ્તિત્વ હોય જ છે.

ચોરી કરનારને આ લોકમાં અનેક પ્રકારના દંડ-શિક્ષા, વધ-ગંધન-તાડન આદિ મહુવા પડે છે એ સર્વવિદિત છે અને પરલોકમાં પણ નરક-તિર્યંચ આદિ દુર્ગતિમાં નાના પ્રકારની યાતના વેઠવી પડે છે, જેનું વર્ણન શાસ્ત્રકારોએ અત્યંત વિસ્તારથી કરી ગતાવ્યું છે.

ચોરી કરનારનું માનસ જ એવું કિલ્લટ ગતી જાય છે કે એમાં અનેક પ્રકારના ઇન્કારોનો સ્વયં ઉદ્ભવ થાય છે; અનેકવિધ દુષ્ટ વ્યવસાયોનું તેમાં ઉત્થાન થાય છે.

૨૩૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

[આશિષ]

ચોરીથી પાપનું પડકુ નમે છે અને તેના ગુણત્વથી અધ્યાગતિ તોપડે છે. ચોરીથી પુણ્યનો અભાવ અને પાપનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે, એટલે સફળતિનો વિરહ થાય છે.

ચોરી પોતે જ કલેશરૂપ છે, અને તેનાં પરિણામ પણ કલેશરૂપ છે.

આમ અનેક પ્રકારે દુઃખદાયક ચોરી બુદ્ધિમાન્ કદી કરે નહિ. ૩૫.

હરિણી વૃત્ત

પરમન પીડોદ્યાન સ્થાન હિંસનનું અતિ,
જલદરૂપ જે વિશ્વવ્યાપી વિપત્તિ લતા પ્રતિ;
કુર્ગતિપથ જે મુક્તિ ને સ્વર્ગ દ્વારનું અર્ગલ બને.
ઉચિત ત્યજવું એવું ચૌર્ય સ્વઆત્મહિતાર્થિને. ૩૬

‘પરમનપીડાનું જે કીડાવન છે, જે હિંસારૂપ ભાવનાનું મંદિર છે, જગત્-વ્યાપક વિપત્તિરૂપ લતા પ્રત્યે જે મેઘમંડળરૂપ છે, કુર્ગતિ ગમનનો જે માર્ગ છે, જે મુક્તિ અને સ્વર્ગનગરીના દરવાજાને આગળિઆરૂપ છે, એવું ચૌર્ય આત્માર્થીએ ત્યજવા યોગ્ય છે.’

ચોરી બીજા જનના મનને પીડા ઉપજાવનાર છે, કારણ કે જેની વસ્તુ ચોરાય છે તેને અત્યંત આઘાત ખેંચે છે. ધનાદિ વસ્તુ જનના પ્રાણ પ્રાણ ગણાય છે. એટલે પરધન હરણથી પ્રાણ જવા જેવું દુઃખ ઉપજે છે, જે પરધન હરે છે તે તેના પ્રાણ હરે છે. કહ્યું છે કે:—

“અર્થા નામ ય एते प्राणा एते बहिश्चराः पुंसाम् ।

हरति स तस्य प्राणान् यो यस्य जनो हरत्यर्थान् ॥”

—શ્રી પુરુષાર્થસિદ્ધિ ઉપાય

એટલા માટે ચોરીને અત્રે પરપીડનનું કીડાવન કહ્યું છે.

ચોરીને કારણે હિંસાભાવનાનો ઉદ્ભવ થાય છે. ચોરી અર્થે અનેક ખૂનો અને હિંસા કાર્યો થાય છે તે તો આ જગત્તા દૈનિક બતાવે છે. એટલે ચોરીને હિંસાનું ભુવન કહ્યું તે વાસ્તવિક જ છે.

ચોરીથી અનેક પ્રકારની આપત્તિ ફાટીફૂટી નીકળે છે, એટલે ચોરીને વિપત્તિ લતા પ્રત્યે મેઘની ઉપમા આપી છે.

ચોરી કુર્ગતિ નગરી પ્રતિ જવાનો ચોરી માર્ગ છે, અને મુક્તિ અને સ્વર્ગ પુરીના દરવાજા આડે આગળિયારૂપ છે.

આમ અનેક દોષયુક્ત એવી ચોરી આત્મહિત ઇચ્છનારે કદી પણ આશરે યોગ્ય નથી.

અંક ૧૭ મો]

મક્તમુક્તાવલી :: સિદ્ધ પ્રકર.

૨૩૫

“ અવિર્તર્ણસ્ય ગ્રહણં પરિગ્રહસ્ય પ્રમત્તયોગાદ્યત્ ।

તત્પ્રત્યેયં સ્તેયં સૈવ ચ હિંસા વધસ્ય હેતુવાન્ ॥ ”

—શ્રી પુરુષાર્થસિદ્ધિ ઉપાય

“ પ્રમાદયોગથી અદત્ત પરિગ્રહનું જે ગ્રહણ તે ચોરી, અને વધના કારણ-પણને લઈને તે જ હિંસા છે. ”

પારકી વસ્તુ લેવી તેનું નામ ચોરી, એ વ્યાખ્યા પરમાર્થ દૃષ્ટિએ ઘટાવીએ તો આત્માથી વ્યતિરિક્ત (બુદ્ધી) એવી કોઈ પણ પરવસ્તુનું ગ્રહણ તે ચોરી. અનાદિકાળથી આ આત્મા આવી ચોરવૃત્તિ જ કરતો આવ્યો છે, કારણ કે પોતાના નહિં એવા પરવસ્તુરૂપ પુદ્ગલ ક્ષેત્રમાં એણે માથું માથું, પરવસ્તુની ચોરી કરી, એટલે કર્મપરિણામ મહારાજાએ શુર્યે થઈને તે ‘ સંસારીજીવ ચોરને ’ દેહ-પિંજરમાં પૂરી, ચતુર્ગોતિરૂપ યાતનામય સ્થાનમાં ડેર ડેર ભમાવી, તેના ગુન્ડાને અનુરૂપ ઢાંઢ આપ્યો છે. હવે તો એ ચોર જ્યારે પોતાની ગત ભૂલનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરે અને પુનઃ તેવું ન કરે તો જ તેનો જૂરકાશે થાય ! અસ્તુ ! ૩૬.

આ શ્લોક ચતુષ્થયનો સારસમુચ્ચય:—

દોહરા

અદત્ત ત્યજતાં શુભ અધુ, ભજતાં અશુભ જ હોય;

એમ ગણી આત્માર્થીએ, ત્યજતું અદત્ત સોય.

॥ इति अस्तेयद्वार ॥

ભગવાનદાસ મન:સુખભાઈ મહેતા

અગુરુલઘુ ગુણની સ્પષ્ટતા

સિદ્ધના જીવોને ગોત્રકર્મના ક્ષયથી અગુરુલઘુ ગુણ પ્રગટે છે તે ગુણના અર્થમાં કેટલાક સુત્ર પણ અરૂપીનાં અગુરુલઘુ ગુણ (પર્યાય) તરફ ખેંચાઈ જાય છે, પણ તે ગુણનો અર્થ શ્રી આત્મપ્રબોધ ગ્રંથના ચોથા પરમાત્મ પ્રકાશમાં આ પ્રમાણે કહેલ છે:—

‘ ઉચ્ચ ગોત્રના ઉદયથી જીવ ઉચ્ચ કહેવાય છે ને નીચ ગોત્રના ઉદયથી જીવ નીચ-હલકો ગણાય છે, તે જાને પ્રકારનું ગોત્ર કર્મ સર્વથા ક્ષય થવાથી અગુરુલઘુ ગુણ પ્રગટે છે-જેથી સિદ્ધના જીવો ઉચ્ચ કે નીચ કહેવાતા નથી, સર્વ સિદ્ધોમાં સમાન ભાવ હોય છે. ’

પુદ્ગલના ૨૨ પ્રકારના પરિણામમાં વર્ણ, ગંધ, રસ ને સ્પર્શના ૨૦ પ્રકાર ઉપરાંત વાયુ જે તિર્ય્છો વહે છે તેને ગુરુલઘુ પરિણામવાળો અને સિદ્ધશિલા તથા ત્ર્યેલિપીના વિમાન વિગેરેને અગુરુલઘુ પરિણામવાળા શ્રી સમવાયંગસૂત્રમાં કહ્યા છે.

વ્યવહાર-કૌશલ્ય

લેખક-મૌકિતક

(૧૦૨)

“ ભૂલો શોધવા સારું દુનિયામાં લભવા માટે જિંદગી ઘણી દુઝી છે,
તમારી પોતાની ભૂલોની શોધ પણ અધો વખત લઈ લે તેવું કામ છે.”

ધણા માણસાનું માનસ આખા સુંદર શરીરમાં જે એકાદ જગ્યાએ એક કે ખોલ હોય તો તે શોધી તેના ઉપર ભાર મૂકવા તરફ રહે છે. સર્વાંગસુંદર શરીરમાં આંખ યાંત્રી-દ્રાંત્રી હોય તો તેની નજર તેના ઉપર પડશે. કાઠના રાંડા પણ જોશે, તો કાઠના લમર આડા જોશે; કાઠના ગાલમાં ખાડા જોશે તો કાઠના નાકની ડાંડો વળાટ આધેલી જોશે.

આ તો શરીરની વાત થઈ. પણ એવી જ રીતે વર્તનમાં સામા માણસની એકાદ ભૂલ કે ખોટી ખાસીયત હશે તો તેના ઉપર એ ચીવટથી ધ્યાન આપશે. ભોલવામાં એ ઉતાવળો છે, કામ કરવામાં એ ઢીસો છે, સામાને ઉતારી પાડવામાં એ તત્પર છે, કામ લેવામાં એ હદી છે-આવી આવી વાત શોધી કાઢી એ અન્યથા ગુણવાન માણસને ઉતારી પાડવામાં પોતાની આવડત, શક્તિ અને વિચારણાનો ઉપયોગ કરશે. એને સો સારી વાત કરતાં એકાદ નયણી આવત હશે તે એના મન પર તરી આવશે. એને ખચર નથી કે એમ નયણી વાત જોવા કરીએ તો સર્વત્ર નયણાઈ, ભૂલ અને દોષો જ દેખાયા કરશે. દુનિયામાં સર્વગુણી તો કાઠ નથી. એ તો મહાત્મા પુરુષો જ-વીતરાગ જ તેવા હોય. યાત્રી તો કાઠનાં નળીઆં ચુવે અને કાઠનાં નેવાં ચુવે. એમ જોઈએ તો આરા આવે તેમ નથી. જોયા કરે અને તે પર મીઠ માંડો એટલે કાઠ કાઠ દોષ તો એક કે બીજા આદારમાં મળી આવશે જ.

પણ એવું તે કેટલું જોશો ? ક્યાં સુધી જોશો ? એનો છેડો ક્યાં આવશે ? એમાં મગ્ન નથી. અરે ! આગતના દોષો જોવાની તો વાત યાજુ પર રાખો, તમારા પોતાના જ દોષો તપાસશો તો પણ આરા નહિ આવે. જેમ જેમ વધારે પૃથક્કરણ કરશો, આત્મ-નિરીક્ષણ કરશો, આંતર પર્ચાલોચના કરશો તેમ તેમ અનેક નયણાઈ, ડાલુપ અને અદષ્ટતાના થરના થર મળી આવશે.

એ જાને વાતમાં મગ્ન નથી. મગ્ન તો ગુણ શોધવામાં છે. જેટલા અને તેટલા સારા ગુણો શોધો; નાના ગુણને મહત્ત્વ આપો; ગુણના રાગી થાઓ. મરેણ કુતરે સડેસો અને દુર્ગંધી હતો તોપણ તેના દાંતની પંક્તિની પ્રશંસા કરનાર શ્રી કૃષ્ણ મહારાજનું અનુકરણ કરો. આ હવનનો ઉદ્દેશ કાલ્યુચવાનો નથી, પણ ઉન્નતગામી છે, ગુણપરીક્ષાનો છે. સાધ્યસમીપ પ્રગતિ કરવાનો છે. આખી જિંદગી ગાઈ ગાઈને કચરો સુધોએ તો પણ પાંચ આવે તેમ નથી અને પાંચ પચીસ વર્ષે દિસાય તો ચૂકાવવા પડવાના જ છે. ત્યારે કેટલે કાલ્યુચ શોધ્યો તેના દિસાય આપશે ? એનાં સરવાળા કે ગુણાદાર નહિ થાય, એમાં ને નરી આદ્યાકાંડો જ થશે અને સમજી. ગણતરીયાળ કુશળ મનુષ્ય યોગ્ય સામગ્રી પામીને

અંક ૭ મો]

આવધાર-દેશીય

૨૩૭

આક્રીતા વિસાળ ન જ કરે. દોષ યોધવા એ કામગીરનાનું કામ છે, હંમેશાં સીરનીરનો નફાવત વિવેકપૂર્વક કરે. ગંદું કામ તો ચંદાને સોંપવું પડે. કુદાળી સજ્જન તો નિરંતર સાફ થતો જાય અને સાફ સ્થાન તોર્થ ત્યાં આવનાંદ માળું.

“Life is too short to go about the world looking for faults, even looking for your own is a full time job.” (10-2-37.)

(૧૦૩)

“લોકો હમેશાં ફળવાળા ઝાડ તરફ જ પથરા ફેંકે છે.”

દુનિયાનો વિચિત્ર કાગતો. આ કમ ખંદેખર સાચો છે. આવળીઓ કોંગો હશે, કોંટાથી ભરેલો હશે તેને કાઢ વતાવશે નહિ, પણ પાંદડા ફેરીથી ઝુકા પડેલા આંખા તરફ પથર ફેંકશે. દુનિયાની નજર પોતાના સ્વાર્થ તરફ છે. એને તો ગમે તેમ કરીને ફળ ખાવાં છે અને મફતીયાં મળી જાય તો ખીસામાંથી એને ફદીયાં કાઢવાં નથી. ફળ વગરનાં ઝાડને જતાં કરી ફળવાળા ઝાડ પર પથર ઉગામતાં દુનિયાને અંદાજ કે શરમ થતાં નથી, એમ કરવામાં પોતે ઝાડને અને પોતાની વિવેકશક્તિને અન્યાય કરે છે એવી તેના મનમાં કે વિચારમાં ખ્યાલાત પણ થતી નથી.

એ જ રીતે દાન આપનાર પર દુનિયા આક્ષેપો વરસાવશે. મોટું જાતિનું જમણુ આપનારની તૈયારીમાં જરા કદી અગડી હશે તો તેના પર હદ વગરના આક્ષેપો એ કરી નાખશે. સો રૂપિયા દાનમાં કે બક્ષીસમાં લેવા સજ્જનારને આમો માણસ દશ રૂપિયા આપશે તો તેને લોભી કે અભિમાનીની ઉપગ્રંજા આપી તેને એ ચાર ચોપડશે. સારા પ્રોફેસર જરા કિતાવળથી નોટ લખાવશે તો એની શીઘ્રતા પર એ વાગપ્રહાર કરશે. આંખા દુનિયાનો કમ છે. તોડર શેડના અંધધમાં પણ એ જ વાત જોવાય છે અને કોઈપણ સંસ્થાના ઇતિ-વાસમાં ઊંડા ઉતરતાં જણાશે કે એના વગરસ્વાર્થે કામ કરનાર કાર્યવાહક તરફ અને તેની સામે દુનિયા આક્ષેપના ગુલચળાનો ઉગાથા જ કરતા હશે.

તમે ઝાડની નજરે જુઓ. આપનારની નજરે જુઓ. જમાડનારની નજરે જુઓ. એ પથરા કે આક્ષેપ ફેંકનારની હકીકત ધ્યાનમાં રાખી ફળ આપવાનું અંધ કરશે ? એ કંઠરતાનું મ્હોં શીલી લેશે ? એ જમણુ આપવાનું માંડી વાળશે ? કદી નહિ. આપનાર તો આપવાનો જ છે. નળ ઉપર કોલા રહી ચકલી ફેરવે કે પાણીના ઢગલા નીકળી જ આવશે. એના નળ પર પથરા મારો કે ઘણુ મારો ; એને આપવાનો સ્વભાવ જ પડ્યો છે, એટલે એ તો આખા જ કરશે. આંખાને ફેરી આવે ત્યારે એની કાળો નીચી થાય છે. એને તો કમ ફળ આવે તેમ એની નમ્રતા વધે જ જાય છે. સોનાને વધારે તપાવે તેમ તે વધારે સોખું થતું જાય છે તેમ પરાપકારી સજ્જનો આક્ષેપ થતાં વધારે ઉપકાર કરનારા થતા જાય છે. મધ હોય ત્યાં માખી આવે જ છે અને કેક માખીઓ ચટકાઓ પણ મારે છે, એ તેથી પુખ્ત મધ આપતું કદી અંધ થતું જ નથી. એ તો એની કસોટી જ છે. એમાં માખીની કે આક્ષેપકની વિવેકશક્તિ પર ગમે તેટલી ટીકા કરવામાં આવે તેની વાત જુદી જ

જીવનસુધારણા માટે ઉત્તમ

યોગ્યની વાનગી

- ૧ સામાન્ય રીતે કરતાં શુદ્ધ નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ ઉચ્ચ છે. તે કરતાં પણ દરજ્જાનું વધાર્થ વાન અતિ ઉચ્ચ છે.
- ૨ અંતરંગ યુગ્મ ઉપર વધારે સહ આપવું, તેને જ વધારે ખીચવું કે જોથી સંસારનું શાંત સુખ મેળવતાં કાયમતા મોક્ષસુખ માટે અવકાશ મેળવી શકાય.
- ૩ મૈત્રી, પ્રેમાદ, કરુણા અને મધ્યસ્થતા એ ચારે ભાવના ધર્મની પ્રાપ્તિ, રક્ષા તે પુષ્ટિ માટે અપૂર્વ રસાયણનું કામ કરે છે. એથી દુઃખ માત્ર દૂર થાય છે અને સ્વપરક્રિયામાં વૃદ્ધિ થવા પામે છે. યોગશાસ્ત્રાદિકમાંથી તેનું સવિસ્તર વર્ણન વાંચી-વિચારી જીવનમાં ઉતારનારનું શ્રેય થાય છે.
- ૪ ખરી મિત્રતા એટલે ગાંડ-જોડાણ. તે જો તૂટે તો તે મિત્રતા શેની કહેવાય ?
- ૫ પોતાની પત્ની પણ મિત્રવત્ એક જ અંગરૂપ હોઈ, તેનો વિચાર ભેગો જ આવે.
- ૬ માર એ છે કે સમજુએ સહનશીલતાનું સેવન કરવું, સ્વાર્થ-ત્યાગને પાસે ને પાસે જ રાખવું. આવી ઉત્તમ ભાવના જ દ્વાંપત્ય અને મૈત્રીના વધાર્થ નમૂના ઉપજાવી શકે છે.
- ૭ શુદ્ધ પ્રેમ સૂક્ષ્મ વિષયને અવલંબે છે અને ઉચ્ચ સ્થિતિ તરફ સહ ગત્ય છે. વળી વધતાં વધતાં સૂક્ષ્મ વિષયો ઉપરથી સર્વ જીવ તરફ સમદષ્ટિ રાખવા તરફ દોરી ગત્ય છે. તેવી રૂચિ-લાગણી રાખવી એ સુજ્ઞાનું કર્તવ્ય છે અને ભવ તરવાના અનેક કારણોમાંનું એક કારણ છે.
- ૮ ધૈર્ય, દિમ્મત અને ખનભર્યા સુપ્રયત્નથી અશક્ય જેવા જાણતાં કાર્યો પણ શક્ય અને છે.
- ૯ દરેક માણસની એક પવિત્ર દરજ્જા છે કે પોતે પોતાને માટે તેમજ જગતને માટે કંઈક કરવું જ જોઈએ. જો ન કરે તો તેનો જોગે અન્યને શિરે પડે છે અને પોતે પૃથ્વીમાં ભારરૂપ ગણાય છે.
- ૧૦ જો દરજ્જાનું જ્ઞાન મૂકાશે તો ધ્યાનીના બળદત્તી માફક એકતી એક સ્થિતિએ રહેશે અથવા છે, પણ આપનારને તો આપવું જ છે, અને આપીને રાજ થવું છે, એને પરના આનંદમાં જ મોજ માણવી છે, જનતા તો સામાન્ય ભૂમિકા ઉપર રહેશે, પણ ઉન્નત સ્થાને રહે નમ્મ અનેક દુઃખરૂપ પોતાનું ગૌરવ કદી છોડશે નહિ. એમાં એની મહત્તા છે, એનું ગૌરવ છે. મમ અને દુઃખ વધારો, અપાય તેટલું આપો, પથરા પડે કે આક્ષેપ થાય તો પણ આપે આપવાથી ખૂટવાનું નથી અને પરસ્પર પડવાના ભયથી અટકવાનું નથી.

“ People throw stones only at trees with fruits on them.”

(18-12-36.) ૬

અંક ૭ મો.]

જીવનમુધારણા માટે ગોધ.

૨૩૬

- તીએ વદન ગળવી પડશે. માટે ફરક માણસે ખાતાના આત્માને ઉક્ત કરવા મારું સામયી
જોકડી કરવી જોઈએ અને આપણા તેમજ આસપાસનાઓ પ્રતિ ફરજ બજાવવી જોઈએ.
- ૧૧ સભ્યતાથી વિનયપૂર્વક સર્વની સાથે વર્તવું. પણ તેનો અતિયોગ થાય તો ખુશામત-
ખોરામાં ખર્ચીએ. મનુષ્યોને સ્વચ્છતાથી થવા કરતાં પ્રિયવાદી થવાનું વધારે ગમે છે કે
જેથી અન્યને ખોટું ન લાગે.
- ૧૨ સ્વસ્થતા પાઠનથી ધર્મનું રક્ષણ નહિ થાય તો શું સત્યના ઉક્લંબનથી થશે ? તદિ જ.
શીઘ્ર માણસોની પ્રીતિ ભળતું બોલવાથી દ્વાચ આપણી ઉપર થાય તો તે કેવી-શું સાચી ?
- ૧૩ સત્ય પણ પ્રિય અને હિતકર હોય તે જ વચન ઉચ્ચારવું, જેથી સ્વપરતું અહિત
થવા ન પામે.
- ૧૪ પ્રિયનો આશ્રય કરી હિતકરને સત્ય છોડી દેવાથી જ દેખાતો અર્થ દંભ પ્રવેશ પામ્યો છે.
- ૧૫ જરૂરી સદ્ગુણો ધારણ કરીને, અન્ય જનોને અનુકરણ યોગ્ય અને એવું આચરણ સેવવું.
- ૧૬ ક્રોધ, આગસ તે ગપ્પા છોડી પ્રાપ્ત સમયનો સદ્ગુણોગ કરવો. વખતની કિંમત સમજ લેવી.
- ૧૭ ચત્ત કરવો, પણ નકામી ચિન્તા કરવી તે ખરેખર આપણી ભૂલ છે. ઘણા તે બહાના
ભોગ થઈ પડે છે.
- ૧૮ ઉઘમ તથા ક્ષણ અને જુદી જ વસ્તુ છે. ઉઘમ આપણા હાથનું કાર્ય છે. ક્ષણ અન્ય
નિમિતાધીન છે.
- ૧૯ મનુષ્યસ્વભાવના એ જુદી દૃષ્ટિવાળા વક્ષણ છે. અમુક ભાગ સર્વ સ્થળે મારું જ જોવા
કરે છે, બીજાને સર્વ જ દુઃખની જ કલ્પના થવા કરે છે. તેમાં કંઈ પણ ફેરફાર થઈ શકે
ખરો પરંતુ તે તથાપ્રકારના ઉઘમથી થઈ શકે.
- ૨૦ જે કામ રૂપનું હોય તેને મૂકી દેવું તેમાં મોટાઈ કે માણસાઈ નથી. તેવી પડતી સ્થિતિ-
માંથી ઉચ્ચ સ્થિતિએ આપણી પ્રેમી વસ્તુઓને આણવી તેમાં અપૂર્વ બળ, સ્વાર્થત્યાગ
તે ધીરજની જરૂર છે.
- ૨૧ મોહનીકર્મ આપણને ભૂલ ખવરાવે છે. એવું પ્રસંગે મિત્ર કે વિશ્વાસુ સાથીનો ખપ પડે છે.
- ૨૨ એકબીજાના ધર્મ-કર્મ સામે આક્ષેપ કરી અંદાસ વધારવો ન જોઈએ. એકબીજાના
સામાન્ય લાભ માટે કાંઈ કરવું હોય ત્યારે બધાએ ભેગા મળી કાર્ય કરવાની ખાસ
જરૂર છે. કાંઈ જુદાઈનો અંશ હોય તેને કાંપી નાંખી એક પ્રગળન તરીકે બનવાની
ખાસ આવશ્યકતા છે. તે વગર આર્થાવર્તનો આ સ્થિતિમાંથી ઉદ્ધાર થવો શક્ય નથી.
સંપત્તિ અભાવે થતી સ્પર્ધાવેડે સ્વાર્થાંગિઓએ આપણને પાવમાત્ર કર્યા છે. એથી આપણે
નબળા પડ્યા છીએ એ સ્વતઃ સિદ્ધ છે.
- ૨૩ નાપાનના અંગે શું શું કાર્યો કર્યા છે ? તે જાણી તેમનું ઉચિત અનુકરણ કરવું એ જ
પ્રથમ કર્તવ્ય છે.
- ૨૪ દેશના કોઠામાં કોઈ દિવસ ધર્મ પ્રમાણેલા હોય એમ સમજવું નહિ, તેથી દેશહિત શિખો
તે ઉચિત કરે.

દત્તિશમ્

૨૪૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

[આશ્વિન]

“ તત્ત્વ-નિશ્ચયાત્મક વચન સંગ્રહ ”

- ૧ આત્મપરિણામની અવિશેષ સ્થિરતા થવા વાળી અને કાયાનો સંયમ ઉપયોગપૂર્વક કરવો ઘટે છે.
- ૨ ત્રણે કાળમાં જે વસ્તુ જલ્પાંતર થાય નહીં તેને શ્રી જિન દ્રવ્ય કહે છે.
- ૩ કાષ્ઠ પણ દ્રવ્ય, પરપરિણામે પરિણામે નહીં. સ્વપણાનો ત્યાગ કરી શકે નહીં.
- ૪ પ્રત્યેક દ્રવ્ય (દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-કાવચી) સ્વપરિણામી છે. નિયત અનાદિ મર્યાદાપણે વર્તે છે.
- ૫ જે ચેતન છે તે કાષ્ઠ દિવસ અચેતન થાય નહીં, જે અચેતન છે તે કાષ્ઠ દિવસ ચેતન થાય નહીં.
- ૬ જો આ જીવ (રાગ-દ્વેષાદિ) વિભાવ પરિણામને ક્ષીણ નહીં કરે તો તે આ જ ભવને વિષે પ્રત્યક્ષ દુઃખ વેદશે.
- ૭ જે જે પ્રકારે આત્માએ ચિંતન કર્યું હોય તે તે પ્રકારે તે પ્રતિભાસે છે.
- ૮ વિષયાર્તપણાથી મુદ્દતાને પામેલી વિચારશક્તિવાળા જીવને આત્માનું નિત્યપણું ભાસતું નથી, એમ ઘણું કરીને દેખાય છે, તેમ થાય છે તે યથાર્થ છે; કેમકે અનિત્ય એવા વિષયને વિષે આત્મભુક્તિ હોવાથી, પોતાનું પણ અનિત્યપણું ભાસે છે.
- ૯ વિચારવાનને આત્મા વિચારવાન લાગે છે. શૂન્યપણે ચિંતન કરનારને આત્મા શૂન્ય લાગે છે. અનિત્યપણે ચિંતન કરનારને અનિત્ય લાગે છે. નિત્યપણે ચિંતન કરનારને નિત્ય લાગે છે.
- ૧૦ ચેતનની ઉત્પત્તિના કંઈપણ સંયોગો દેખાતા નથી તેથી ચેતન અનુત્પન્ન છે. તે ચેતન વિનાશ પામવાનો કંઈ અનુભવ થતો નથી માટે અવિનાશી છે. નિત્ય અનુભવસ્વરૂપ હોવાથી નિત્ય છે.
- ૧૧ સમયે સમયે પરિણામાન્તર પામવાથી ચેતન અનિત્ય છે.
- ૧૨ સ્વ-સ્વરૂપનો ત્યાગ કરવાને અયોગ્ય હોવાથી મૂળ દ્રવ્ય છે.
- ૧૩ સર્વ કરતાં વીતરાગનાં વચનને સંપૂર્ણ પ્રતીતિનું સ્થાન કહેવું ઘટે છે, કેમકે જ્યાં રાગાદિક દોષનો સંપૂર્ણ ક્ષય હોય ત્યાં જ સંપૂર્ણ જ્ઞાન-સ્વભાવ પ્રગટે છે.
- ૧૪ શ્રી જિનને સર્વ કરતાં ઉત્કૃષ્ટ વીતરાગતા સંભવે છે.
- ૧૫ સર્વ દર્શનની શિક્ષા કરતાં શ્રીજિનની કહેલી અધ-મોક્ષના સ્વરૂપની શિક્ષા જેટલું અવિકળ-અગાધિત ભાસે છે તેટલી બીજાં દર્શનની પ્રતિભાસતી નથી, અને જે અવિકળ-અગાધિત શિક્ષા છે તે જ પ્રમાણસિદ્ધ છે.
- ૧૬ અન્ય સર્વ દર્શનમાં માનવા માત્રથી અવિકળતા ન હોય, જેનું પ્રમાણવડે અવિકળપણે હોય તે જ અવિકળ હોય.

અંકે ૭ મો]

તત્ત્વ નિશ્ચયાત્મક વચન સંપાદ.

૨૪૧

- ૧૭ સિદ્ધ આત્મા લોકલોકપ્રકાશક છે પણ લોકલોકવ્યાપક નથી. વ્યાપક તો સ્વચારીરની અવગાહના પ્રમાણ છે. જે મનુષ્યદેહે સિદ્ધિ પામ્યા તે શરીરના ત્રીજા ભાગે ગ્રાણ તેના આત્મપ્રદેશનો ધન થાય છે એટલે આત્મદ્રવ્ય લોકલોકવ્યાપક નથી પણ લોકલોકપ્રકાશક એટલે લોકલોકજ્ઞાયક છે. લોકલોકપ્રત્યે આત્મા જતો નથી અને લોકલોક કંઈ આત્મામાં આવતાં નથી. સર્વે પોતાપોતાની અવગાહનામાં સ્વસત્તામાં રહ્યાં છે. તેમ છતાં આત્માને તેનું જ્ઞાન-દર્શન થાય છે.
- ૧૮ આત્માનો અગુરુલઘુ ધર્મ છે. તે ધર્મને દેખતાં આત્મા સર્વ પદાર્થને જાણે છે, કેમકે સર્વ દ્રવ્યમાં અગુરુલઘુ ગુણ સમાન છે એમ કહેવામાં આવે છે.
- ૧૯ વર્તમાન કાળની પેઠે આ જગત સર્વ કાળ છે. પૂર્વકાળે ન હોય તો વર્તમાનકાળે તેનું હોવાપણું હોય નહીં. વર્તમાન કાળે છે તો ભવિષ્ય કાળમાં તે અત્યંત વિનાશ પામે નહીં. પદાર્થ માત્ર પરિણામી હોવાથી આ જગત્ પર્યાયાંતર દેખાય છે, પણ મૂળપણે તેનું સદા વર્તમાનપણું (વિદ્યમાનપણું) છે. ઇતિશમ્

સુજ્ઞ તત્ત્વજિજ્ઞાસુ ભાઈબહેનોને લક્ષમાં લેવા યોગ્ય

કંઈકે સાર-તત્ત્વ

- ૧ નિશ્ચય ધ્યાન-ધ્યાનમાં એકાગ્રવૃત્તિ રાખીને ઉત્તમ સાધક નિઃસ્પૃહ વૃત્તિવાન એટલે સર્વ પ્રકારની ઇચ્છાથી રહિત થાય તેને પરમ પુરુષો નિશ્ચય ધ્યાન કહે છે.
- ૨ ભગવદ્ ગીતામાં અનેક સ્થાને પૂર્વાપર વિરોધ છે તે સૂક્ષ્મ અવલોકનથી જણાઈ આવશે.
- ૩ પૂર્વાપર અવિરોધ-વિરોધ વગરનું એવું દર્શન, એવાં વચન તે વીતરાગનાં જ છે.
- ૪ પદ્દર્શનસમુચ્ચયની પ્રસ્તાવનામાં મણિભાઈ નથુભાઈએ લખી દીધું છે કે હરિભદ્રસૂરિને વેદાન્તની ખબર ન હતી. વેદાન્તની ખબર હત તો એવી કુશાલ બુદ્ધિવાળા હરિભદ્રસૂરિ જૈન તરફથી પોતાનું વલણ ફેરવી વેદાન્તમાં ભળત. ગાઢ મતાભિનિવેશથી મણિભાઈનું આ વચન નીકળ્યું છે. હરિભદ્રસૂરિને વેદાન્તની ખબર હતી કે નહીં એ મણિભાઈએ હરિભદ્રસૂરિનો ધર્મ સંપ્રહણી ગ્રંથ જોયો હોત તો ખબર પડત. હરિભદ્રસૂરિને વેદાન્તાદિ અધ્યાં દર્શનોની (પાટી) ખબર હતી. તે અધ્યાં દર્શનોના પર્યાલોચનપૂર્વક તેમણે જૈનદર્શનને પૂર્વાપર અવિરોધી પ્રતીત કર્યું હતું એ સૂક્ષ્મ અવલોકનથી જણાશે. પદ્દર્શનસમુચ્ચયના ભાષાન્તરમાં દોષ છતાં તે ભાષાન્તર કીકે કર્યું છે, તે સુકુશુળ જાણકારવડે મુદ્રારી શકાય તેમ છે.
- ૫ વર્તમાન કાળમાં ક્ષયરોગ વિશેષ વૃદ્ધિ પામ્યો છે અને પામતો જાય છે એનું મુખ્ય કારણ અહમયર્થ-પાલનની ખામી, આગસ-નિરુદ્ધમતા અને વિષયાદિકની આસક્તિ છે. ક્ષયરોગ-નિવારણનો મુખ્ય ઉપાય અહમયર્થ સેવન, શુદ્ધ સાત્ત્વિક આહાર-પાન અને નિયમિત વર્તન છે. (તેવા રોગીને ઉક્ત સૂચના કરવી જરૂરની છે).

૨૪૨

શ્રી જ્ઞેન ધર્મ પ્રદાશ.

[આશ્વિન

- ૬ યથાર્થ જ્ઞાન-દશા, સમ્યક્ત્વ-દશા અને ઉપશમ-દશા (ત્યાગ-વૈરાગ્ય-ક્રપાયજ્ય) તે તો જે ખરા મુમુક્ષુ છવ સત્પુરુષના સમાગમમાં આવે તે જાણે-જાણી શકે.
- ૭ જેમના ઉપદેશે તેવી ઉત્તમ દશાના અંશે પ્રગટે તેમની પોતાની દશામાં તે તે યુક્તો કેવા ઉત્કૃષ્ટપણે રહેલા હોવા જોઈએ તે વિચારવું મુગમ છે. અને એકાન્ત ન્યાતમઃ અસંગત-ક્રોધાવકલ્પિત-મિથ્યા આગ્રહભર્યો જેમનો ઉપદેશ હોય તેનામાં તેવી એક પણ દશા પ્રાપ્ત થવી સંભવિત નથી. સત્પુરુષ-જ્ઞાની મહારાયની વાણી સર્વ ન્યાતમક વર્તે છે.
- ૮ તથારૂપ પ્રત્યક્ષ સદ્ગુરુઓએ અથવા ડોઠ પૂર્વના દૃઢ આરાધનથી જિનાજા યથાર્થ સમજાય, યથાર્થ પ્રતીત થાય અને યથાર્થ આરાધાય તો મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય એમાં સંદેહ નથી.
- ૯ જ્ઞાન-પ્રદાશને સર્વ વસ્તુ જાણીને પ્રત્યાખ્યાન-પ્રજ્ઞાએ પરચખ્ખે તેમને પંડિત કહ્યા છે તે યથાર્થ છે. જે જ્ઞાને કરીને પરભાવ પ્રત્યેનો મોહ ઉપશમ અથવા ક્ષય ન થયો તે જ્ઞાન અજ્ઞાન કહેવા યોગ્ય છે. અર્થાત્ જ્ઞાનનું લક્ષણ પરભાવ પ્રત્યે ઉદાસીન થવું તે છે.
- ૧૦ ઉચિત ક્રિયાનો અનાદર કરીને એકાન્ત જ્ઞાનને મોક્ષસાધક માને તેને મિથ્યાત્વી કહ્યા છે, તેમ સમ્યગ્જ્ઞાનનો અનાદર કરી એકાંત ક્રિયાને મોક્ષસાધક માને તેને પણ મિથ્યાત્વી કહ્યા છે.
- ૧૧ જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર અને તપ એ ચાર કારણ મોક્ષનાં કહ્યાં છે તે સંયુક્તપણે, અવિરોધપણે પ્રાપ્ત થયે, સર્વ કલેષ કર્મનો સર્વથા અંત કરી મોક્ષદાયક અને છે.
- ૧૨ ભાવ-અધ્યાત્મની શૈલી-વસ્તુતત્ત્વ યથાર્થ સમજાયે પરભાવથી આત્મનિઃ શ્રુતિ કરવી તે ખરા અધ્યાત્મ માર્ગ છે. જેટલી જેટલી પરભાવથી નિઃશ્રુતિ થયે પામે તેટલા તેટલા ખરા અધ્યાત્મ-માર્ગના સત્ય અંશ છે.
- ૧૩ ‘ પુદ્ગલસેં રાતો રહે ’-પુદ્ગલ (પરભાવ) માં રક્તપણું (આસક્તિ) તે મિથ્યાત્મ ભાવ છે. અંતરાત્મપણે પરમાત્મ સ્વરૂપ ધ્યાન-ચીતરાગ ભાવ ભજે તો તે આત્મ પરમાત્મા થાય. કૃતિશમ.

સ. ક. વિ.

પાણુઆહારનો ખુલાસો

ચાર આહારની આખ્યામાં પાણુ આહારમાં ખીવા યોગ્ય પ્રવાહી વસ્તુ પાણી, દૂધ, દાશ યાવત્ મદિરા મુધાં કહેલ છે, પરંતુ દિવસના એકામણા વિગેરેના પ્રત્યાખ્યાનમાં એક સાણું કર્યા પછી, તિવિહાર ઉપવાસમાં અને રાત્રિના તિવિહારના પરચખ્ખાણમાં પાણુઆહારની કૂટ છે તેમાં શુદ્ધ અચિત્ત કે સચિત્ત જગ જ સમજવું. તેમાં ખીજા પ્રચ્છ પદાર્થની કૂટ સમજવી નહીં. તેમાં પાણી સિવાય બીજું કોઈ પણ પ્રવાહી વસ્તુ વસંતો પ્રત્યાખ્યાન ભાંગે એમ સમજવું.

કુંવરજી

પ્રભાવિક-પુરૂષો

અંતિમ રાજર્ષિ

(૭)

મજ્ઞં વિસય કસાયા,
નિદ્રા વિગદા ય પશ્ચમી મળિયા ।
एष पञ्च पमाया,
जीवं पाडंति संसारे ॥ ૧ ॥
आर्यदेशकुलरूपबलायु-
र्बुद्धिवन्धुरमवाप्य नरत्वम् ।
धर्म-कर्म न करोति जडो यः,
पोतमुज्झति पयोधिगतः सः ॥ ૨ ॥

‘હે ભવ્ય શ્રવે! પ્રાતઃકાળથી આરંભી નિશાકાળની છેલ્લી ઘટિકા યાને નિદ્રાના ભાંગમાં ચક્ષુ મીચતાં પર્યંતના કલાકોમાં વધુ નહિં તો બે પાંચ ક્ષણનો વિરામ પ્રાપ્ત કરી, એકાદ વાર પણ તમે બે વિચાર કર્યો છે કે-‘ સંસારમાં શ્રવે બેકારણે અમર્યાદિત કાળ સુધી પરિભ્રમણ મરી રહ્યાં છે ? અથવા તો સંસારમાં આ જાતની રૂલામણી કરાવનાર કઈ સ્તુત્યો છે ? ’

‘ શું એ વાત મહત્વની અને વિચારણીય નથી ? મહાનુભાવો ! સમજી રહ્યો કે, સંસારમાં લાંબા સમય પર્યંત શ્રવેને દબાવી રાખનારા બે કોઈ પણ સ્તુત્યો હોય તો તે નિમ્ન પ્રકારના પંચ આંતરિક શત્રુરૂપી હલ્લાચાર્યો છે.

‘ મદ-વિષય-કપાય-નિદ્રા અને મેઘા એ એના નામો છે. પ્રાપ્ત થયેલ

વસ્તુની સુંદરતા કે ઉત્કૃષ્ટતા વિચારી અહંકારી બનવું-ગર્વથી કુલાઈ જવું એનું નામ મદ. તેના ગોત્ર (કુળ), જાતિ, રૂપ, બળ, તપ, ઋદ્ધિ, વિદ્યા અને ઐશ્વર્ય-આ આઠ મુખ્ય પ્રકાર છે. કુળનો મદ કરનાર એક સમયનો મરિચી કેવી વિટંબનાનો લાજન થયો ? એનો પ્રત્યક્ષ અનુભવો હું પોતે તમારી સામે જ છું. ઋદ્ધિનો મદ કરનાર એક વળતના રાજવી દશાર્ણભદ્ર જીએ પેલા બેઠા. મદના માઠા વિપાક સારુ આ કરતાં વધુ ઉદાહરણની આવશ્યકતા છે ખરી ?

‘ વિષય તો વિષ કરતાં પણ ભૂંડા અને ‘ ક્ષય ’ કરતાં પણ અતિ ભયંકર. એક જ વેળા પ્રાણનો અંત વિષભક્ષણથી આવે, પ્રયોગદ્વારા એમાંથી પણ જીવડો બચી જાય; પણ નાગપાસમાં બરાબર રૂસાવી મારી, મીઠી છુરીની ગરજ સારનારા આ પાંચ ઇંદ્રિયોના ત્રેવીશ વિષયો તો એક બે ભવ નહિં પણ સંખ્યાબંધ ભવો પર્યંત આત્મા સાથે ચોટી રહી વારંવાર એને પંચત્વ પમાડી રહ્યાં છે ! અધોગતિનું લાજન બનાવી રહ્યાં છે !

‘ ક્ષયનું દરદ જીવલેણ ગણાય, પણ એક જ ભવ મારેનું; પરંતુ વિષયમાં લેવાયેલ આત્મા ભવોના ભવો સુધી

૨૪૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રધાર.

[આશિર્વાદ]

એની મધવાળામાંથી છૂટવા નથી પામતો. હોશે હોશે મુગ્ધ બની પોતાના હાથે જ પોતાના બાંધન વધુ મજબૂત કરે છે, તો પછી ક્યારેય જોવા મહારોગથી એ વધુ દારણુ ગણાય જ.

‘આર કપાય એ તો ખરેખર સંસાર-રૂપ વિશાળ મકાનના અતિ મજબૂત પાયા સમાન છે. સારીયે સંસારી મહેલાત એના પર જ નિર્ભર છે. એ જ્યાં હાલ્યા ત્યાં આને કકડભૂસ થતાં જરા પણ વિલંબ ન સમજવો. એના નામોથી ભાગ્યે જ કોઈ અજ્ઞાત હશે. ક્રોધ-માન-માયા અને લોભ. એ સંભારતાં અને એ ચંડાળચોકડીના દારણુ કર્તુકો યાદ કરતાં લલલલાના હૃદયો કંપી જાય તેમ છે. મોહરાજના એ ત્રણ પૌત્રોએ અને માયા પૌત્રીએ સારાયે વિશ્વમાં એવી તો ભીષણતા-ભયંકરતા અને ભયાતુરતા વિસ્તારી મેલી છે કે એનાથી ગમે તેવા મહારથીઓ પણ ધુજી જઈ છે! અરે! મૂછ પર લીંબુ ઠેરવનારા અને સમરાંગણમાં વારંવાર વિજયશ્રી વરનારા પ્રવર મહારથીઓ કે પ્રબળ સુભટો પણ એના મીઠા પાશમાં ફસાઈ જાય છે કે જેથી એનો તાગ પણ શોધ્યો જડે તેમ નથી. માયા ડાકિનીને તો ખરેખર કોઈ વિચિત્ર સ્વભાવની વ્યંતરી જ સમજી લ્યો. તે જોતજોતામાં એવી તો અદૃશ્ય રીતે આત્મામાં પ્રવેશી જઈ, અડો જમાવી દે છે કે એનાથી સંસારી આત્માઓનું તો શું કહેવું પણ

સમર્થ મહાત્માઓ અને કેવળ નિઃસ્વાર્થ જીવન જીવનારા સંતો પણ એના કારમી અસરથી મુક્ત નથી હોતા. અરે! દ્રવ્ય કે વિલાસના સાધનોમાં તો એ કુટિતી ભલે નાચ નચાવી રહી હોય પણ આત્મકલ્યાણના હેતુભૂત ધર્મકરણી કે તપઆચરણમાં જ્યારે એના દર્શન થાય છે ત્યારે તો એના બહુરૂપીપણા પર તિરસ્કાર છૂટે છે.

પાંચ પ્રકારની નિદ્રા અને ચાર પ્રકારની વિકથા જો કે આગળના ત્રણ જેટલી દારણુ ન ગણાય, એમ જ્યાં એના સાથી તરિકેના ગૌરવને શોભાવે તેવી તો ખરી જ. જો ચેતતા ન રહ્યો તો તે પીઠ પાછળ ઘા કરતાં રંભ માત્ર વિલંબ ન કરે. આત્માને બેભાન જેવી હાલતમાં રાખી એ પોતાનું કાળ કાઢી લ્યે. નિદ્રા ને વિકથા રૂપ પ્રમાણ બેલડીમાં તો હરકોઈ આત્મા ઓછાવને અંશે ફસાયેલો જ છે. એમાંથી બચવા સારું સતત જાગૃત રહેવાની જરૂર છે એનો સદુપયોગ કરી લેવાનું દૃષ્ટિગ્રસ્ત એક વાર નિશ્ચિત કરી લેવાય તો એ યુગલની ધાસ્તી રાખવાનું કારણ નથી.

‘હે ભવ્ય જીવો! આ પાંચ પ્રકારના પ્રમાદ સંસારમાં દરેક જીવોને પાડતો છે એમ યથાર્થપણે સમજી લ્યો. એમાં બચવાના સાધનોનો સધિયારો તમને આર્ય દેશ, ઉત્તમ કુળ, સુંદરતા, યોગ્ય શક્તિ, દીર્ઘ આયુષ્ય, સારાસાર સમજવાની બુદ્ધિ, સકલ બંધુવર્ગ અને મનુષ્યપણું પ્રાપ્ત

અક ૭ નાં]

અગાઉ પુરુષ-આત્મ રાજાપ.

૨૪૫

તો એનો પૂર્ણ લાભ ઉઠાવી દ્યો. ઉપ-
શક્ત સામગ્રીનો સંયોગ ધર્મકરણીમાં
અનુકૂળતા અર્પે છે. અનાર્થ દેશોમાં કે
હુલ્કા કુળોમાં ધર્મ એ કંઈ ચીડીયાનું
નામ છે? એ પણ જીવો જાણતા નથી.
જગોની હીનતા કે અશક્ત દેહ ને અદ્ય
આયુષ્યવાળા જીવો ધર્મ પામ્યા છતાં
પણ આચરી શકતા નથી. બુદ્ધિનો
દુરપયોગ કરીને કે બ્રાતૃગણમાં કલેશની
હુતાશન પ્રગટાવીને સારુએ જીવન વિશુ-
દ્ધી નાંખનારા કયાં આપણી નજર
જહાર છે? તિર્થે ધારે તો પણ
ધર્મકૃત્ય તેમનાથી દોઢસો ગાઉ દૂર છે!
કેવળ માનવ જિંદગીને જ એ અનુકૂળતા
સી છે. એમાં જ્યારે ઉપરોક્ત સાધનોની
વિપુળતા હોય તો પછી કયો આત્મા
ભાગી હોય કે જે ધર્મ ન સેવે? એવો
યોગ મળ્યા છતાં પ્રમાદ કરનારની દશા
ફિનારે સુંદર વહાણ મોજુદ છતાં સાગર
પર કરવા સારુ સમુદ્રમાં ભુસકો મારવા
ખેલી મૂર્ખાઈ કરવા ધરાયો છે. ભુસકો
ધારી સાગર જેમ ન તરાય તેમ ઉપરની
અનુકૂળતાએનો લાભ ન લેવાય તો આ
જીવન નિષ્ફળ જ જાય. એવું અવળું કાર્ય
કુશળ આત્મા તો ન જ કરે. એમ થાય
તો પછી ચેતન અને જડ વચ્ચે ફેર શો?

“તેથી જ મહાનુભાવો! ‘સાંભળ્યાનું’
સિ વિરતિ યાને યથાશક્તિ ગુણ ગ્રહણ
કરી દોષને ત્યજવામાં છે’ એ વાત
જિજ્ઞાસુ અવધારી લઈ મનુષ્ય જન્મને
કરવા ઉજમાળ થશે.”

સાકરથી પણ અતિ મીઠી વાણી
શ્રવણ કરીને પર્ષદામાંથી સંખ્યાબંધ
માનવીઓ ઊભા થયા. ચરમ તીર્થપતિ
શ્રી મહાવીર દેવ સમક્ષ જાતજાતના
વ્રત-પરચખાણ ગ્રહણ કરાયા. કેટલાકે
તો સંસારને સદાને માટે લાત મારી,
સંયમરૂપી કદપવૃક્ષની શીંગી છાયામાં
વસવાનો નિરધાર જણાવ્યો. સંયોગ પર
નજર રાખી, કોઈ કોઈને તરતજ પવિત્ર
દીક્ષાના દાન કરાયા, જ્યારે બાકીના
સારુ પંચમુષ્ટિ લોચ કરતાં પૂર્વે-ભાગ-
વતી દીક્ષા આપતાં પૂર્વે-માતા-પિતા
યાને વડિલની સંમતિ માટેની ખાસ
આવશ્યકતા વિચારવામાં આવી.

તરતજ નરેશ ઉદાયને ઊભા થઈ,
હસ્તદ્વય જોડી નમ્ર સ્વરે પ્રભુશ્રીને ત્યાગ-
જીવનરૂપી સુંદર ને મનોરમ વાટિકામાં
પ્રવેશવાનો સ્વ મનોરથ જણાવ્યો અને
પોતે રાજકાર્યનો ભાર અન્ય શિરે
સોંપી એ સંબંધી સર્વ તૈયારી કરી લેય
ત્યાંસુધી વીતલયપટ્ટણના એ ઉદ્યાનમાં
સ્થિરતા કરવાની વિનંતિ કરી. શ્રી મહાવીર
દેવનો તો એ જ જવાબ હતો કે ‘એક
સમય માત્ર પણ પ્રમાદ ન કરશો.’

રાજવીની ચિરકાળ સચિત આશા
નવપદલવિત થવાનો સુયોગ કમાડે કોકવા
લાગ્યો. એના હર્ષને પાર ન રહ્યો!
ભાણેજને પોતાની ગાદી પર સ્થાપન કરી
સત્વર પોતે રાજકાજના ભારથી મુક્ત
ગની પ્રભુહસ્તે દીક્ષિત થયા.

૨૪૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

[આશિર્વાદ]

“ મંત્રીશ્વર અભય ! એ ઉદયન તે હું પોતે આજે ત્હારી સમક્ષ મારું જીવન વર્ણવી રહ્યો છું. હવે મારા એક જ પ્રસંગ! સંસારનો સંગ્રહ કેવો છે એ પર એક જ સર્વોદ્ધારક દેવવાદ્ય પ્રયાસ ! !

“ હકદાર પુત્રને રાજ્ય ન સોંપતા બહેનના પુત્રને રાજ્ય આપ્યું ને હું ચાલી નીકળ્યો. ધર્મ તોડવા સારું જાતજાતના તપ આરંભ્યા. એકદા પારણાર્થે હું એ જ વીતલયપટ્ટણની ભાગેળે આવી ચઢ્યો ! અહા ! માનવની કેવી લોહુપતા ! એ જ ભાણેજે રાજ્ય પાછું માંગવાની કુશંકાએ મને આહારમાં વિષ દીધું ! સગાઈ ને ઉપકારનો એ રીતે બદલો વાળ્યો ! ! એ તો મારા મુલાગ્ને અચાનક દેવસાનિધ્ય મળી ગયું અને વિષની કારમી અસરથી હું બચી ગયો, નહિં તો આરંભ્યા અધવચ જ રહેત ! પ્રભુ શ્રી મહાવીર દેવના વચનો— ‘સૌ સ્વાર્થના સગા છે. કોઈ કોઈને સાચું પ્રિય નથી. સંસાર અસાર છે. સંસારી સમાગમ તો પાંખીના મેળા કે મુસાફરના સાથ સમો છે.’ તે ત્યારથી મારી છાતીમાં પથ્થરના શિલાલેખ સમ કોતરાઈ ગયા છે. એ જ હીપિકાની રોશનીથી આજે હું મારા જીવનને ઉજવાળી રહ્યો છું.”

અભયકુમારબોડ્યો—“ મહાત્મા ! મારા જેવા ઉપાધિમાં રચ્યાપચ્યા રહેનાર જીવને

આપની આ જીવનકલાણી માર્ગદર્શી ભોમિયાની ગરજ સારશે. આપ જીવનમાંથી જ મારા જીવનસૂત્રની શું વાયેલી આંટી સુતરાં ઉકલી જાય : પિતાશ્રી બિબિસાર સમક્ષ જ્યાં પ્રમજ્જ્યાના વાત રજૂ કરું છું ત્યાં એક જ અધરવામાં આવે છે કે—‘ પહેલાં મને તું સંયમ સ્વીકારવા દે, પછી ત્હારી વાત અગર હું અને તું સાથે જ શ્રી વીરન શિષ્યો બનશું.’ રાજર્ષિ ! મને પિતાશ્રીન સંસારાસક્તિ જોતાં એમાં તથ્ય નથી દેખાતું; પણ વડીલના વચનમાં શંકા કે કરાય ? આજ્ઞાપ્રાપ્તિ વિના ધાર્યું કે થાય ? પણ આપની કથનીએ હૃદયના દ્વંડ્વ ઉઘાડી નાંખ્યા છે. પ્રભુ શ્રી વર્ધમાન સ્વામીએ આપને અંતીમ રાજર્ષિ કહ્યું છે એટલે હવે આ ભવમાં શ્રેણિક ભ્રમ કષિ બને એ અસંભવિત છે. અકે જોડતાં સત્ય દેખાઈ ચૂક્યું છે. એ પ્ર પિતાશ્રીનું ઉચિત ધ્યાન ખેંચવા ફરજ બજાવ્યા વિના હવે બીજો આ પથ નથી.”

આ પ્રમાણે કહી વંદના કરી મંત્રીશ્વર અભય સિધાવી ગયા. રાજર્ષિ ઉદ્ધૃત દૈવદ્ય પામી સિદ્ધશિલાવાસી બન્યા ત્રીજા શુચકનું રાજવી મનુષ્યનું એ ચેત પુષ્પ પૂર્ણતાને પામ્યું. ચોક્કસ

નોટ—ઉદયન રાજર્ષિનું અવસાન તેમના ભાણેજ કેશી રાજાના વિષપ્રયોગથી જ થયું તેણે ત્રણ વાર વાર દર્દી સાથે વિષ આપ્યું. દેવ ધર્મેષ પ્રભાવતીએ એ ત્રણ વાર હરી લીધું. એ વાર પ્રમાદથી વિષ ન ફરતાં ને વિષવાળું દર્દી દેવાનાં પ્રાણ ગયા તેથી ક્રોધ પામી પ્રભાવતી દેવ ધર્મેષ ને તેમ પૂજાવડે આખી વીતલય નગરી દારી દીધી. બુઝો ! ક્રોધનું પરિણામ ! તમે

આરોગ્ય વિષે થોડી સૂચના

શારીરિક સર્વ શાન્તિની જનેતા એક માત્ર નિદ્રા છે. ઘસઘસાટ આવેલી નિદ્રા ઘણા સમયના થાકને હરી કાઢે, શરીરને હલકું ફૂલ જેવું બનાવી દે છે, તેથી પૂર્ણ નિદ્રા લેવી એ આરોગ્ય માટે જરૂરી છે. આનો અર્થ કાઠ એમ ન કરે કે આળસુની માફક પચારીમાં પડ્યા રહેવું અથવા દિવસ રાત સૂઈ રહેવું, એમ હોય જ નહીં, પરંતુ કહેવાની મતલબ એ છે કે તેના સમયે-રાત્રિના સમયે નિરાધાવપણે-સ્વપ્નાદિ દોષ રહિત-અસ્ખલિતપણે આવેલી નિદ્રા ખૂબ જ શાન્તિપ્રદ હોય છે અને એવી નિદ્રાની તો મનુષ્ય માત્રને જરૂર હોય છે; માટે ઘસઘસાટ ઊંઘ આવે તેમ કરવું. જે ઊંઘ અપૂર્ણ થઈ હશે, તો તેની અસર મળતે કંઈકાયાત કરવામાં, માથું દુઃખવામાં, શરીર ભાંગવામાં, સુસ્તી રહેવામાં થશે. આ સર્વ થાય ત્યારે સો કામ પડતા મેલીને પણ શાન્તિ મેળવવા માટે નિદ્રાદેવીને ખોળે જવું.

ખરી નિદ્રાને પલંગ કે ગાદલા-રમ્મઈની જરૂર નથી હોતી. તે તો ગમે તે સ્થાનમાં પણ તેના ઇચ્છકને નિદ્રસ્થ કરી દે છે. શરીરના સર્વ ધર્મો ત્યારે સુપુત્ર અવસ્થામાં પરિણમે છે અને એ રીતે અપૂર્વ તાજગી પછી મનુષ્ય નવા કામ માટે તૈયાર થઈ શકે છે.

જેને નિદ્રા સાથે અવળગ-વૈર હોય અર્થાત્ જેને નિદ્રાદેવી સુસાધ્ય ન હોય, નિદ્રા જેનાથી રીસાણી હોય તેની તંદુરસ્તી માનવે કે જોખમમાં છે.

ખાસ કરીને ચિંતાતુરને નિદ્રા સુસાધ્ય નથી હોતી અને નિદ્રાદેવી વશિભૂત થયા વિના શરીરરૂપ ધ્રુડીયાળના સર્વ ચક્રો અનિયમિત રીતે-ઉલટ સુલટ ગતિ કરે છે; તેથી આરોગ્યચાહકે ચિંતાને ભાવિ ઉપર છોડી દઈ શાંતિની પ્રાપ્તિ અર્થે નિદ્રાને ભજવી જોઈએ.

*

*

*

જો ઉત્તમ પ્રકારે આરોગ્ય જાળવવું હોય તો કદી પણ ક્રોધ નહીં કરવાનો નિશ્ચય કરવો પડશે. ઘણાને નવાઈ લાગશે કે ભલા, તંદુરસ્તીને અને ક્રોધને શું સંબંધ છે ? સમાધાન આ રહ્યું.

પ્રિય ભાઈ ! નીચેના પ્રશ્નના જવાબ આપશો ?

ક્રોધ વખતે મુખ લાલચોળ થઈ જાય છે ?

ક્રોધ વખતે નેત્રો રક્તવર્ણ થાય છે ?

ક્રોધ વખતે શરીર કંપવા માંડે છે ?

ક્રોધ વખતે મરવા-મારવાની વૃત્તિ થાય છે ?

ઉપરના પ્રશ્નોના જવાબ હકારવાચક હોય તો જાણવું કે શરીરને કલાકો સુધી એવેન બેસવા-નિષ્ક્રિય કરવા-શિથિલ બનાવવા એ સર્વ આપનો છે.

૨૪૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

[આશ્વન

ઉચ્ચ કોષ કરીને એક માતા તુરતજ પાતાના આગડને ધવરાવવા બેઠી અને થોડી જ વારમાં એ તાવુક અચ્ચું મૂલ્યુ પામ્યું. આ વાત તમે જાણો છો ? એ એક અનેકી બીના છે. અને એમ થવામાં મુખ્ય કારણ માતાનો ઉચ્ચ કોષ છે, કારણકે કોષથી સમગ્ર શરીરમાં તીવ્ર ઝેર વ્યાપી જાય છે. એવા વિષમય દૂધનું પાન કરનાર તાવુક આગડ કહો, કઈ રીતે છુપી શકે ?

કોષના અનેક કડવાં ફળ તો હોય જ છે પણ અત્ર આપણે તેની સાથે આરોગ્ય પૂરતો સંબંધ જોવા માગીએ છીએ. મતજય કે—તનુદુરસ્તીને ખૂબ જ હાનિકર્તા એવા કોષને ઘટમઠિરમાં કદી પણ પ્રવેશ કરવા ન દેવા માટે સાવચેતી રાખવી ખાસ જરૂરી છે. ચોરોને ન પેસવા દેવા માટે ચોરીદારો રાખનાર આ મહાચોરને અટકાવવા કશું પણ નથી કરતાં એ કેવું આશ્ચર્યજનક છે ? અલગત આ કાર્ય મુશ્કેલ તો છે જ તો પણ તે માટે મક્કમ લક્ષ હોય—આંતરચોરી હોય તો કાળાંતરે પણ ફેર અવશ્ય પડી શકે છે, તેથી ઉત્તમ આરોગ્યધ્વજકે શાન્તિને સર્વદા સેવવી. (એમ કરવાથી તેનો પ્રતિપક્ષી કોષ વિદાય લઇ જ લેશે—એક સ્થાને એ અનેનું અસ્તિત્વ અસંભવિત છે.)

*

*

*

ડાખે પડખે સૂવાનો નિશ્ચય કરો. જો કે શરૂઆતમાં એથી કંટાળો જરૂર આવશે, પરંતુ રોજના અભ્યાસે તે અસાધ્ય નથી; પછી તો જમણે પાસે કે સીધા સૂવાનું મન જ નહીં થાય. ડાખે પડખે સૂવું એ તનુદુરસ્તી માટે જરૂરી છે.

*

*

*

ખૂબ ખૂબ ચાવીને ખાવાનો નિશ્ચય કરો, એમ કરવામાં પણ શરૂઆતમાં કંટાળો આવશે, પરંતુ તેના ફાયદા આગળ એ કંટાળો કાંઈ ખીસાતમાં નથી. દાંતનું કામ હોજરી પાસે કરાવવાથી જરૂર થાકી જાય—પાછું પડી જાય—મંદગતિવાળું અને એમાં ધું નવાઇ છે ! તેથી ખૂબ ચાવીને ખાવું અને એમ કરીને જરૂરનું કામ સરળ કરવું એ આરોગ્ય માટે પ્રથમ પદે આવે તેવી આવશ્યક ખાજત છે.

*

*

*

શરીરને તનુદુરસ્ત રાખવું હોય, જળવાન બનવું હોય, કાન્તિ—તેજ મેળવવા ભાવના હોય, ગરુડ જેવી તિલ્લુ દૃષ્ટિ વધારવી હોય, એવા એવા અનેક ફાયદા મેળવવા હોય તો મનુષ્યે સર્વદા તૈલ મર્દન કરવું જોઈએ. પ્રાચીન ઋષિ મુનિઓ—આયુર્વેદાચાર્યો વિગેરેએ તે વિષયમાં ખૂબ કષ્ણુ છે—તૈલ મર્દનના અનેક ફાયદાઓ ખતાવ્યા છે. જેમ જેમ એ ખાજતમાં વધતા જશે તેમ તેમ ફાયદો વધતો જશે. કહ્યું છે કે—મર્દનં ગુણવર્ધનમ્.

એ સૂત્ર અનુભવીઓનું કહેવું છે. વળી તૈલાભ્યંગ માટે આગળ વધીને એટલે સુધી કહેવાયું છે કે—

ઘૃતાત્ શ્રેષ્ઠતમં તૈલં, મર્દને ન ચ મોજને ॥

અંક ૧૭ મો]

આરોગ્ય વિષે થોડી સૂચના

૨૪૬

અર્થાત—ભોજનમાં નહીં, પરંતુ મર્દનમાં તો ખીના કરતાં પણ ગુણમાં તેજ વધી જાય છે. આટલું જાણ્યા પછી જો તમે સ્વતંત્ર સગવડવાળા હો અને અચિત જ લાભાદ્રશ્થી હો તો તૈલ મર્દન ચાલુ કરી તેના અનેક લાભ ઉઠાવો.

ઉપજી મનુષ્યમાં શાન્તિ અર્થે લોકો દોડફીક હાઉસમાં જઈ, ઠંડી સોડા-લેમન-ગુલાબ-સરખત-જીજીર-રાસબરી-આદમકીમ-આમસવોટર વિગેરે ઠંડા પીણાઓ પીએ છે; પણ એ કૃત્રિમ ઠંડી વસ્તુઓ જઈરને કેટલું ઠંડું બનાવે છે તેનો વિચાર કેટલા મનુષ્યો કરતા હશે? ખરી રીતે તો જઈરને પ્રદિત્ત કરવાની જઈર હોય છે તેને બદલે તેથી વિપરીત ક્રિયા-જઈરને ઠંડું બનાવવાની ક્રિયા પૈસા દબને કરવામાં આવે છે એ કેટલું હાસ્યજનક છે? આપણી એ જિહ્વાના રસિકપણાની સખ આખરે આપણે જ ભોગવવી પડે છે એ ન જુલપું જોઈએ. એવી વસ્તુઓથી જઈરને નુકશાન થવા ઉપરાંત દાંત અને પેઢાઓને પણ બહુજ ઉંડી ઇજા થાય છે. પરિણામે અકાળે દાંત પડવા માંડે છે. (અતિશય પાન ચાવવાથી પણ દાંતને ખૂબ નુકશાન થાય છે, એ પાનરસિકાએ તોંધી રાખવું જોઈએ.)

સારાંશ કે આરોગ્યના ઇચ્છકે ઉપર દર્શાવેલા કૃત્રિમ ઠંડા પીણાઓનો ત્યાગ કરવો જોઈએ. તેને સ્થાને શાંતિદાતા અને અનેક ગુણોની ખાણ, મૃત્યુલોકનું અમૃત-જાશનું સેવન કરવું. તેના માટે કહ્યું છે કે—

તત્કં શકસ્ય દુર્લભમ્ । જાશ તો ઇન્દ્રને દુર્લભ છે.

જાશથી શાંતિ મળવા ઉપરાંત તે જઈરને તેજ કરે છે. ગાયના દહીંની બનાવેલી, થોડું નિમક અને ઘાણાજીર નાખેલી ઠંડી જાશ પીવી એ મૃત્યુલોકનું અમૃત પીવા સમાન ઉત્તમ છે.

સવાર સાંજ માથા પર અને આંખો ઉપર ઠંડું પાણી રેડવાથી મગજને તાજગી રહે છે અને આંખોને ઠંડક રહે છે. સ્નાન વખતે મસ્તક પર ગરમ પાણી ન નખાય તેવી સાવચેતી રાખવી, કારણ કે મગજના સ્નાયુઓને તેથી નુકશાન થાય છે. ઠંડા જળવડે સ્નાન કરવાથી શરીરમાં સ્ફુર્તિ આવે છે.

આરોગ્ય વિષેની આ સૂચનાઓ જો વાંચકાને ઉપયોગી થશે તો લખ્યું સાર્થક થયું માનીશ. અસ્તુ.

રાજપાળ મગનલાલ બહોરા.

નોટ:—આરોગ્યના વિષયને અહીં સ્થાન આપવાનો હેતુ એ છે કે —આરોગ્યવાળા મનુષ્ય જ ધર્મસાધન, તપ, જપ વિગેરે સારી રીતે કરી શકે છે અને તેનું ચિત્ત ધર્મ-ક્રિયામાં સ્થિર રહે છે, માટે આ શરીરને ધર્મચિન્તન સમજી તેના આરોગ્ય માટે સાવચેતી રાખવી.

—તત્ત્વી.

મનન કરવા સાચકે વાક્યો

સવાલ—સૌથી મીઠી ચીજ કઈ ? ઉત્તર—ગરજ

સ. ફોદ શામાં છે ? ઉ. પોતાને જીતવામાં

સ. સૌથી સારી સલાહ આપનાર કોણ ? ઉ. આપણો આત્મા

સ. કિંમતીમાં કિંમતી વસ્તુ કઈ ? ઉ. આગર

સ. ભયંકર ભય કોનો ? ઉ. દુષ્ટ કર્મોનો

સ. કોની સાથે લડવું ? ઉ. પોતાની ખરાબ લાગણીઓ સાથે

સ. ભૂલ કોની કાઢવી ? ઉ. પોતાની

સ. શું કરવું ? ઉ. સારાં કામો કે જેથી આત્મહિત થાય

સ. શું વિચારવું ? ઉ. કેટલાં પાપ કર્યાં છે તે

સ. મોત કરતાં ભયંકર એવી કઈ વસ્તુ છે ? ઉ. દુષ્ટ કર્મો (અ. કે.)

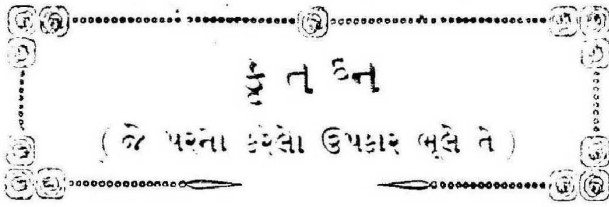
મુનિરાજ શ્રી ચરણવિજયજીનો સ્વર્ગવાસ

આ ચારિત્રપાત્ર, ગુરુલક્ષિતપરાયણ, શાસનસેવાસિક, જ્ઞાન-ધ્યાનમાં સદોદ્યમી મુનિરાજનો વડોદરાખાતે ભાદ્રપદ શુદ્ધ ૧ રવિવારે સ્વર્ગવાસ થયો છે. એમની અંતસમયની ભક્તિ શ્રી વડોદરાના શ્રી સંઘે બહુ શ્રેષ્ઠ રીતે ઉત્સવપૂર્વક કરી છે.

એમનો જન્મ સં. ૧૯૬૧ માં થયો હતા અને દીક્ષા ભાવનગર ખાતે સં. ૧૯૭૭ માં પરમપૂજ્ય પ્રવર્તક મહારાજશ્રી કાંતિવિજયજીને હાથે થઈ હતી. આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરના પરિવારમાં એ એક કિંમતી રત્નતુલ્ય હતા, આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિના જમણા હાથ જેવા હતા. એઓશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિના શિષ્યના શિષ્ય હતા, પરંતુ આચાર્યશ્રી સાથે જ વિચરતા હતા અને તેમના દરેક કાર્યમાં અવલંબનભૂત હતા. શ્રી ખંભાતખાતે વ્યાધિ ઉદ્ભવતાં વડોદરા લઈ જવામાં આવ્યા. ત્યાં અનેક સુન્ન વૈદ્યો તેમજ ડોક્ટરોએ ભક્તિપૂર્વક સારવાર કરી, પરંતુ પરિણામે તે સારવાર સફળતાને પામી નહીં.

એ મુનિરાજ સરળ, શાંત, અનુભવી, દીર્ઘદષ્ટિવાળા અને શાસનને શોભાવે તેવા હતા, પરંતુ કાળની વિષમતાથી એવા ઉત્તમ મહાપુરુષનો અભાવ થયો છે. જૈન શાસનને પણ તેમની ખામી જણાય તેમ છે, પરંતુ ભવિતવ્યતા બળવાન હોવાથી જે બને તે સહન કર્યો જ છૂટકો છે.

આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિના મહોત્સવ પ્રસંગે વડોદરામાં પણ તેમણે વિશેષ ભાગ લીધો હતો તેમજ આત્માનંદ શતાબ્દિ અંકને વિશેષ ઉપયોગી બનાવવા માટે પણ પૂરતો પ્રયત્ન કર્યો હતો. અમે એમના આત્માને શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ.

કૃતક્રીના ત્રણ ભેદ છે : ૧ ગૃહકૃતક્રી, ૨ પરકૃતક્રી, ૩ ધર્મકૃતક્રી.
તેની વિસ્તારથી સમજણ નીચે પ્રમાણે :—

(૧) ગૃહકૃતક્રી—માતા-પિતાએ બાળક અવસ્થામાં ઘણી મહેનતથી ઉછેરીને મોટા કર્યા. શીયાળો, ઉનાળો, વર્ષાઋતુ વિગેરે કાળમાં અનેક પ્રકારે રક્ષણ કર્યું, યુવાન ઘયા પછી તે માતાપિતાનો ઉપકાર ભૂલી જવો, તેમના પ્રત્યે દ્વેષભાવ કરી બુદ્ધ થવું, તેમનો અવિનય કરવો, કડવાં વચન કહેવાં, તેમને દુઃખ દેવું, ઇર્ષ્યાભાવ રાખવો, વળી માતા-પિતા ન હોય અને અન્ય કુટુંબી જનોએ નાનપણમાં અનેક પ્રકારની ખાવા-પીવાની, સુવા-બેસવાની, જ્ઞાન આપવાની (ભણાવવાની), વસ્ત્રાભૂષણાદિની સગવડ કરી આપીને અનેક પ્રકારે રક્ષા કરી, એમ માન્યું હોય કે ‘એ મોટા થયે અમારી સારસંભાળ લેશે, અમારી વૃદ્ધાવસ્થામાં ચાકરી કરશે, અમારું પાલન-પોષણ કરશે, આજ્ઞા માનશે, અમને વડીલ માની સેવા ઉઠાવશે, અમારા કરેલા ઉપકારને નહિ ભૂલે, છતાં જ્યારે યુવાન થઈ કમાણી કરવાની શક્તિ આવી ત્યારે જેમણે પાલણપોષણ કરેલ અને શક્તિ પ્રાપ્ત કરવામાં મદદ કરેલ તે કુટુંબીજનોને ભૂલી જાય અને તેમને દુઃખી કરવામાં પ્રવર્તે તે ગૃહકૃતક્રી.

(૨) પરકૃતક્રી—કોઈ પરાયા માણસે આપણને ભૂખ્યો દેખી અન્ન આપ્યું, નશ્ત્ર દેખી વસ્ત્ર આપ્યાં, રોજગાર વિનાનો દેખી રોજ આપી, ધન વિનાનો બાણી ધન આપ્યું, રોગી દેખી દવા આપી નિરોગી કર્યો—એવી રીતે અનેક પ્રકારે મદદ કરી સુખી કર્યો. પછી શુભ કર્મના ઉદયથી પોતે શક્તિવાન થયો ત્યારે પોતાની ઉપર કરેલા ઉપકારને ભૂલી જઈ તેના જ પ્રત્યે દ્વેષ કરે—તેની સામે પડે—તેને હેરાન કરવાના પ્રયત્ન કરે તે પરકૃતક્રી.

(૩) ધર્મકૃતક્રી—મહાન અજ્ઞાની દેખી, પાપ કરતો જોઈ, પરભવમાં નરકે જશે એમ જાણી, કોઈ ધર્માત્મા દયાભાવથી આપણને અજ્ઞાનથી છોડાવીને જ્ઞાન આપે, પાપકર્મથી બચાવી ધર્મનો રસ્તો બતાવે, લોકનિંદ્ર આચારથી છોડાવે, શુભ આચારમાં પ્રવર્તાવે, મનમાં એમ ઈચ્છે કે—આ જીવ સુખી થાય તો ડીક, તેથી સારાં નિમિત્તો મેળવી ઊંચે રસ્તે ચઢાવે. પછી પોતાને સારું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું, આશ્વનું રહસ્ય જાણ્યું, પાંચ માણસમાં પૂછાતો થયો એટલે અભિમાન આવ્યું, નાન બંડિત થવાના ભયથી જેની પાસેથી જ્ઞાન મેળવ્યું, મોટી પદવીને પામ્યો

હાલના વિજ્ઞાન જેવું અજ્ઞાન આ જગતમાં ખીલું કેઈ નથી

આ વાક્ય વાંચતા વાંચકને આશ્ચર્ય ઉપજે તેમ છે પરંતુ તેમાં આવેલા વિજ્ઞાન શબ્દથી હાલમાં સાયન્સને અંગે થયેલી અનેક પ્રકારની શોધ-રેલવે, મોટર, સ્ટીમર, એરોપ્લેન વિગેરે સમજવાના છે અને અજ્ઞાન શબ્દથી તે તે સાધનોથી થતા પરિણામોનું-મનુષ્યોના વિનાશનું અન્તાણુપણું-વિચાર રહિતપણું અથવા છતી આંગે નહીં દેખવાપણું-આંખમીંચામળી કરવાપણું છે તે સમજવાનું છે; કારણ કે ખરું અજ્ઞાન જ તે છે.

૧. જ્યારે નવી શોધને અંગે રેલવે શરૂ થઈ નહોતી ત્યારે આપણે ખીજા વાહનોથી દેશ-પરદેશ જતા-આવતા હતા અને આપણો વેપાર-વ્યવહાર ચાલતો હતો. તેમાં વર્ષ આખરે વાહનોથી થતા મરણની સંખ્યા કેટલી હતી? અત્યારે રેલવે થયા પછી તેના અકસ્માત્ વિગેરેથી મનુષ્યની સંખ્યા કેટલી મરણ પામે છે તેના આંકડા મૂકો ને પછી વિચારો કે કદી રેલવેથી ખીજે કાયદો થોડે ઘણે અંશે થયો હોય પરંતુ મનુષ્ય જાતિના મરણની પાસે તે લાલ શું હિસાબમાં છે ?

૨. જ્યારે મોટરકાર શરૂ થઈ નહોતી ત્યારે પણ આપણો વેપાર વ્યવહાર ઘોડાગાડી, ગળદગાડી વિગેરેથી ચાલતો હતો. તેમાં વર્ષ આખરે મનુષ્ય જાતિના મરણો કેટલા થતા હતા? અત્યારે મોટરના અકસ્માતોથી દરરોજ એકંદરે મરણ કેટલા થાય છે અને વર્ષ આખરે કુલ સંખ્યા કેટલી થાય છે? તેના આંકડા મૂકો ને પછી વિચાર કરો કે મોટરે લાલ કેટલો કર્યો ને હાનિ કેટલી કરી? આ હાનિ જેવી તેવી નહીં પણ આપણા ગાંધુ તરીકે ગણાતા મનુષ્યોના મરણરૂપ છે તે લક્ષ્યમાં રાખશો.

તેને તેમજ પોતાની પૂર્વ સ્થિતિને ભૂલી જઈ પોતાની ઉપર ઉપકાર કરનાર પ્રત્યે દ્રેષભાવ કરે, તેને હલકા પાડવાની વૃત્તિ કરે, પોતે મહાન્ જાણુકાર છે એનું અન્યત્રે મનાવે અને પોતાને જ્ઞાન આપનાર પ્રત્યે અભાવ કરે તે ધર્મકૃતઘની.

ઉપર જણાવેલા ત્રણે પ્રકારના કૃતકી મહાપાપી ગણાય છે માટે કૃતક પણાના કોય તજવા યોગ્ય છે.

પોપટલાલ સાહેબશાહ શાહ

અંક ૫ મો]

હાલના વિજ્ઞાન જોયું થીજી કાંઈ અજ્ઞાન નથી.

૨૫૩

૩. એરોપ્લેન નહોતા શરૂ થયા ત્યારે પણ આપણે વ્યવહાર તો ચાલતો જ હતો પરંતુ તેમાં મનુષ્યજાતિના મરણની વાત નહોતી. અત્યારે એરોપ્લેન કેટલાક ગળી જાય છે, કેટલાક ડૂબી જાય છે, કેટલાક પરસ્પર અથડાઈને તાશ પામે છે, તેમાં મનુષ્યજાતિના કેટલા મરણો થાય છે ? જરા નેત્ર મીંચી ન રાખતાં આંખ ઉઘાડીને જુઓ, પછી તમને ગમે તેમ કરજો. એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય કામ નથી.

૪. જ્યારે નાની કે મોટી અથવા જંગી સ્ટીમરો નહોતી ત્યારે વહાણુ વિગેરેથી પણ વેપાર-સેવગાર ચાલતો હતો. અત્યારે એક ઈજીનની હરિકાષ્ઠથી જંગી સ્ટીમરો બનાવવા લાગ્યા છે. તેમાંની કેટલીએ સ્ટીમરો આખી ને આખી સેંકડો તેમજ હજારો મનુષ્યો સાથે જળશરણુ થાય છે, તેમજ સ્ટીમરને તળીએ જઈને ઝોંબ મૂકવાની પણ નવી શોધ થઈ છે, તે પણ કેટલીએ લશ્કરી સ્ટીમરોનો સંખ્યાબંધ મનુષ્ય સાથે નાશ કરે છે. આનો એકંદર સરવાળો મૂકાય તો ખબર પડે.

૫. એરોપ્લેન થયા બાદ ઝેરી ગેસની નવી શોધ કરવામાં આવી અને તેને પરિણામે એરોપ્લેનદ્વારા આકાશમાં રહીને ઝેરી ગેસ નીચે ફેંકી લાખો મનુષ્યોના પ્રાણ લેવામાં આવે છે. ઇટાલીએ કરેલો એગિસિનિયા ઉપરનો અસહ્ય જીવન તાજો જ છે કે જેને ઈજીન રાજ્યો છતી આંખે નિવારણ ન કરતાં જોઈ રહ્યા ને કેટલાક રાજ્યો તો રાજી પણ થયા. આવી આવી નવી શોધોની કેટલી હકીકત લખાય ? હું તો એવી હકીકતનો પૂરો જાણનાર પણ નથી, પરંતુ મને ખાતરી થઈ છે કે જેટલી નવી શોધો થઈ છે તે બધી-એક પણ અપવાદ સિવાય મનુષ્ય જાતિના ઘોર સંહાર માટે જ થઈ છે.

અત્યારે આ હકીકત અટકી શકે તેમ નથી, એ તો હજી આગળ વધનારી છે, પરંતુ તેવી શોધોના વખાણુ કરનારાઓ કે જેમાં જૈન ગંધુઓ પણ હોય છે તેઓ કાંઈક આંખ ઉઘાડે અને એવા પાપકાર્યની શરૂઆત પોતે તો ન કરે, ન કરાવે અને કરનારના વખાણુ ન કરે એવા શુભ ઈરાદાથી આ ટૂંકો લેખ લખવામાં આવ્યો છે. જૈન શાસ્ત્રે બતાવેલા ૧૫ કર્મહાનતા ત્યાગમાં યંત્ર-પીસન કર્મમાં આનો સમાવેશ થઈ શકે એમ મારું માનવું છે.

આવી મનુષ્ય-હત્યાઓથી જેમના હૃદય કંપી ઊઠતા હોય તેઓ આ સંબંધમાં આ લેખને પુષ્ટિ આપવા પોતાની લેખિનીનો ઉપયોગ કરશે એવી આશા રાખું છું.

કુવરજી

શ્રી ભાવનગર

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાનો રિપોર્ટ

[સં. ૧૯૯૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ થી સં. ૧૯૯૩ ના
ફાગણ વદિ ૦) સુધીનો ૫૬ મા વર્ષનો.]

જનરલ કમિટી

આ સભામાં ગયા વર્ષે આખરે ૩ પેટ્રન, ૩૦૬ લાઇફ મેમ્બર, ૧૩૬ પહેલા વર્ગના, ૬ બીજા વર્ગના ને ૧ ઓનરરી કુલ ૪૫૮ સભ્યો હતા તેમાં ગુજરી ગયેલા તથા પ્રી ન આવવાથી કમી કરેલા તે બાદ કરતાં અને નવા થયા તે ઉમેરતાં વર્ષે આખરે ૩ પેટ્રન, ૩૧૩ લાઇફ મેમ્બર, ૧૨૬ પહેલા વર્ગના મેમ્બર, ૬ બીજા વર્ગના મેમ્બર ને ૧ ઓનરરી મેમ્બર કુલ ૪૫૨ રહ્યા છે. તેમાં ૩૧૮ બહાર ગામના ને ૧૩૪ ભાવનગરના છે.

પેટ્રન

૧ શેઠ માણેકલાલભાઈ મનસુખભાઈ	અમદાવાદ
૨ સર કીકાભાઈ પ્રેમચંદ	મુંબઈ
૩ શેઠ નાગરદાસ પુરુષોત્તમદાસ	રાણપુર

મેનેજીંગ કમિટી

પ્રમુખ

૧ શા. કુંવરજી આણંદજી.

ઉપપ્રમુખ

૨ શા. રા. જીવરાજભાઈ ઓધવજી

મંત્રી

૩ ગાંધી અમરચંદ ઘેલાભાઈ

ઉપમંત્રી

૪ મહેતા ચૂનીલાલ નાગરદાસ

ખજાનચી

૫ શા નેમચંદ ગિરધરલાલ

૨૫૫

સભાસદો

૬ શા. શુભાગચંદ આણંદજી
૭ શેઠ નાનચંદ કુવરજી
૮ શા. જીવરાજ રતનજી
૯ શેઠ છોટાલાલ નાનચંદ
૧૦ પરી. ચૂનીલાલ હુલેલજી

૧૧ શા. પાનાચંદ જીશાલ
૧૨ વારા પરમાણંદ તારાચંદ
૧૩ શા. પોપટલાલ સાકરચંદ
૧૪ શા. વિઠલદાસ મૂળચંદ
૧૫ શા. કૃતેચંદ ઝવેરચંદ

૧૬ શા. નાનાલાલ હરિચંદ

પ્રસ્તુત વર્ષમાં મળેલી મિટીંગોમાં થયેલા કામકાજનો સાર

૧ સંવત ૧૯૯૨ ના જેઠ શુદ્ધિ ૧૦ મેનેજીંગ કમિટિ

૧ ત્રીજા માળમાં કરેલી ઓરડી સંબંધી ખર્ચ મંજૂર કર્યો.

૨ સં. ૧૯૯૨ ના જેઠ વદિ ૧૪ મેનેજીંગ કમિટિ

૧ બે મેમ્બરોના વિનંતિપત્રો મંજૂર કર્યા.

૨ વેચાણ જીકો રાખવાના કપાટોમાં રંગ રીપેરની જરૂર જણાતાં તેને માટે રૂ. ૧૦૦) સુધીનો ખર્ચ કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવી.

૩ સં. ૧૯૯૨ ના અશાઠ વદિ ૮ મેનેજીંગ કમિટિ

૧ ચાર નવા મેમ્બરોના વિનંતિપત્રો મંજૂર કરવામાં આવ્યા.

૨ શ્રાવણ શુદ્ધિ ૩ ની વર્ષગાંઠ શીઠોર જઈને ઉજવવાનો, ત્યાં પૂજા ભણાવવાનો તે સર્વે સભાસદોનું સ્વામીવચ્છેદ કરવાનો કાયમ પ્રમાણે ડરાવ કરવામાં આવ્યો.

૩ સદરહુ કાર્ય માટે સખ કમિટિ નીમવામાં આવી.

૪ સં. ૧૯૯૨ શ્રાવણ શુદ્ધિ ૧૧ મેનેજીંગ કમિટિ

૧ નવા મેમ્બરોના વિનંતિપત્રો મંજૂર કરવામાં આવ્યા.

મં. ૧૯૯૧ ના ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧ થી સં. ૧૯૯૨ ના ફાગણ વદિ ૦)) સુધીનો હિસાબ તે રિપોર્ટ વાંચી અતાવવામાં આવ્યો. ખર્ચ ઘટાડવા માટે કેટલીક ચર્ચા ચાલી. પરિણામે શ્રાવણ વદિ ત્રીજે જનરલ મિટીંગ ઓલાવી તેમાં રિપોર્ટ તે હિસાબ રજૂ કરી પસાર કરાવવા તેમજ ખર્ચ સંબંધી ચર્ચા કરવાનું કરાવ્યું.

૫ સં. ૧૯૯૨ ના શ્રાવણ વદિ ૩ જનરલ સભા

મં. ૧૯૯૧ ના ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧ થી સં. ૧૯૯૨ ના ફાગણ વદિ ૦)) સુધીનો રિપોર્ટ તે સભા રજૂ કરવામાં આવ્યો તે મંજૂર કરી જપાવીને બહાર પાડવા કરાવ્યું.

૨૫૬

૨. સરસ્વતી દિવસે વાંચતાં એ દસાવ કરવામાં આવ્યા.

(૧) સાદર મેમ્બરની શી ખાતાની રકમ સભાના મદાનખાતામાં જ રેકિર્ડી છે તેથી ચાલુ વર્ષથી સભાના મદાનખાતે વ્યાજ ઉધારનું નહીં ને સાદું જમે કરવું નહીં. સભાના મદાનનું સાદું ઉપજે તે સાદર મેમ્બરની શી ખાતાની રકમનું વ્યાજ બદલ સભાસદોની શી ખાતે જમે કરવું.

(૨) વ્યાજખાતામાં ટોટા આવે છે તેથી હવે પછી આવણ શુદિ ૩ ની સભાના વર્ષગાંઠ ખાતાનું વ્યાજ ટકા જાણે ચડાવવું.

૬ સં. ૧૯૯૨ ના પ્ર. ભાદ્રપદ શુદિ ૧૩ જનરલ સભા

ભાઈ શ્રી કુંવરજી મૂળચંદ જેમણે સભાનું સેક્રેટરીપાનું ઘણા વર્ષો સુધી કાર્યું છે તેઓ મીરજખાતે પ્ર. ભાદરવા શુદિ ૬ મે ગુજરી જતાં તે સંજયી દિલગીરી દર્શાવવા જનરલ સભા મળી. તેમાં દિલગીરીનો દસાવ કરી તેમના કુટુંબ ઉપર દિવાસા પત્ર મોકલવા દસાવું.

૭ સં. ૧૯૯૨ ના બીજા ભાદ્રપદ શુદિ ૭ જનરલ સભા

શેઠ પ્રેમચંદ રતનજી કે જેઓ બહુ વર્ષોથી સભાના ઉપપ્રમુખ હતા તેઓ બીજા ભાદ્રપદ શુદિ ૪ શનિવારે પંચત્વ પામતાં તે સંજયી દિલગીરી દર્શાવવા જનરલ સભા મેળવવામાં આવી તેમાં દિલગીરીનો દસાવ કરી તેમના કુટુંબ ઉપર દિવાસા પત્ર મોકલવા દસાવું.

૮ સં. ૧૯૯૨ ના આસો વદિ ૧૩

સરકયુલર કાઢીને એ વિનંતિપત્રો સંજયી મેનેજીંગ કમિટીનો અભિપ્રાય મેળવવા આવ્યો ને તે વિનંતિપત્રો પસાર કર્યા.

૯ સં. ૧૯૯૩ ના કાર્તિક વદિ ૧૩

ઉપર પ્રમાણે સરકયુલર કાઢી અભિપ્રાય મેળવી એ વિનંતિપત્રો પસાર કર્યા.

૧૦ સં. ૧૯૯૩ ના માગશર વદિ ૧૪

ઉપર પ્રમાણે સરકયુલર કાઢી અભિપ્રાય મેળવી ત્રણ વિનંતિપત્રો પસાર કર્યા.

૧૧ સં. ૧૯૯૩ ના માહ વદિ ૦))

ઉપર પ્રમાણે સરકયુલર કાઢી અભિપ્રાય મેળવી ત્રણ વિનંતિપત્રો પસાર કર્યા.

૧૨ સં. ૧૯૯૩ ના ફાગણ વદિ ૧૨

મેનેજીંગ કમિટી મેળવવા સરકયુલર કાઢયો ત્રણ કોરમ ન થવાથી કાર્ય ન થયું. ફાગણ વદિ ૧૪ શે સરકયુલર કાઢી અભિપ્રાય મેળવીને ત્રણ વિનંતિપત્રો પસાર કર્યા.

ઉપર પ્રમાણે મળેલી મિટિંગો ને સરકયુલરનો આદર છે.

૨૫૭

સભાનું નાણા પ્રકરણી ખાતું

આ ખાતું સમજવા માટે સભાના જ્ઞાતખાતાના અંગના સભાખાતું, જૈન ધર્મ પ્રકાશ ખાતું, જૈન ધર્મ પ્રકાશના હાંસલ ખાતું, સભાની લાઠિયેરી ખાતું તે વ્યાજ ખાતું તથા સભાસદોની શી ખાતાના અંગના સભાસદોની શી ખાતું, લાઠિ મેમ્બરોની શી ખાતું, સાધારણ ખાતું, શ્રાવણ શુદિ ૩ ની વર્ષગાંઠ ખાતું, કાર્તિક શુદિ ૬ ના સ્વામીવચ્છલ ખાતું સમજવાની એટલે કે તે ખાતાની આવક તે અર્થ જાણવાની જરૂર છે. તેમજ સભાની માલેકીતું મકાન ખાતું સમજવાની પણ જરૂર છે તેથી તે તમામ ખાતાના ઉપજ-અર્થની ફીકત ટૂંકામાં આપવામાં આવી છે.

૧ સભા ખાતું

જમે ખાતું

- ૧૧૬૫૮૮૮૮ બુક વેચાણના હાંસલ વિગેરેના જમે થયેલામાંથી કમીશન, અર્થ, ઘટ વિગેરેની રકમ ગાદ જતાં રહ્યા તે.
- ૨૭૬૮૮૮ લાઠિયેરી ખાતે ભેટ આવેલી બુકોના તથા ફાઇલો વિગેરેના
- ૧૩૮૮૮૮ કાર્તિક શુદિ ૧ મે તથા શુદિ ૫મે જ્ઞાન સમીપે આવ્યા તે
- ૧૫૮૮૮૮૮ ખાતાં માંડી વાળ્યા તેના
- ૬૮૮૮૮૮ પરચુરણ રકમે જમે આવ્યા તે

૧૪૮૦૮૮

ઉધાર ખાતું

- ૧૦) મુનિરાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની શતાબ્દિ પૂજા લણાવ્યાના અર્ધા અર્ચના.
- ૨૨) મુનિરાજ શ્રી વૃદ્ધિચંદજી મહારાજની જયંતિ નિમિત્તે પૂજા લણાવ્યા સંગથી અર્ચના.
- ૧૩) કાર્તિક શુદિ ૬ કે સભાની એફિસમાં જ્ઞાનપાસે પૂજા લણાવ્યાના અર્ચના
- ૧૪) લાઠિયેરી માટે માસિકો, ન્યુસપેપરો તથા અંધમાળાના પુસ્તકોના લવાજમના તથા કિમતના
- ૧૫) સાધુ સાધ્વી વિગેરેને તથા પાઠશાળાઓને ભેટ આપેલી બુકોના
- ૧૬) શ્રી ઉજમગાઈ કન્યાશાળાને વાર્ષિક આંટના
- ૧૭) શ્રી વૃદ્ધિચંદજી જૈનશાળાને વાર્ષિક આંટના
- ૧૮) શ્રી વૃદ્ધિચંદજી સામાયિકશાળાને વાર્ષિક આંટના
- ૧૯) સભાના મકાનના તથા વખાણના ચીસાના

૨૫૮

- ૧૨૩૥ વળાર ભાગના માત્ર ૮ ને દિન ૧૦ ના (બીજા તત્ત્વામાં ઉપરથી)
 ૫૨) = ઇલેક્ટ્રીક બત્તીના બર્ચના અર્ધ ભાગના
 ૧૧૬૥૥૥૥ પોસ્ટેજ સંગ્રાહી બર્ચના
 ૨૦૥- લેણાના ખાતા માંડી વાળ્યા તેના
 ૬૮૨૥૦૥ વ્યાજના આપવા પડ્યા તે
 ૬૭)ના પરચુરણ અનેક બાબતના બર્ચના

૧૮૭૧)-

ઉપર પ્રમાણે બર્ચમાંથી આવકની રકમ બાદ કરતાં રૂ. ૩૬૦૥૥૥ નો ટ્રેસો પડવાથી આ ખાતે બાકી દેવા રૂ. ૧૪૫૮૬૥૥૥ હતા તેના રૂ. ૧૪૧૬૬૦૥૥ દેવા રહ્યા છે.

૨ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ખાતું

જમે બાબુ

- ૨૦૮૬૥૦૥ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશના લવાજમના બે વર્ષના વેદ્યુ કરવાથી આવેલા તથા મનીઓર્ડર વિગેરેથી આવેલા તે
 ૫૩૧ મેમ્બરોને લેટ આપેલ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ પુ. ૫૨ ના
 ૧૩૫) ભાવનગરના મેમ્બરો ૧૩૫ ના દ. ૧) લેખે
 ૩૬૬૧ બહારગામના મેમ્બરો ૩૧૭ ના દ. ૧૧ લેખે
 ૧૬૥૥૥ જૈન પંચાંગના વેચાણના આવ્યા તે
 ૨૦) બાહેર બાબર બે વેંચામણીના દ. ૧૦) મુજબ
 ૨૬૬૧)

ઉધાર બાબુ

- ૮૦૪) શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ પુ. ૫૨ ના ફારમ ૬૪૥ ના છપામણના દર ૧૬
 ૪૦૫૥ કાગળના-રોયલ ગ્લેઝના રૂ. ૩૨૫૥૥ તથા રૂ. ૮૦)૦૥૥ આર્ટપેપરના
 ૬૪૥ ફારમ ૬૪૥ ના મુદ્રે તપાસવાના દર રૂ. ૧)
 ૪૩૦૥૥૥૥ પોસ્ટેજ બર્ચના વેદ્યુ સુધાંતના
 ૩૪૥ જૈન પંચાંગના છપામણ તથા કાગળના મળીને
 ૨૧૥ પ્રાઉનપેપરના, રેપર છપામણના તથા કાડે છપામણના
 ૨૧૥૥૥૥ પરચુરણ બર્ચના

૧૭૮૨૥૥૥

ગયા વર્ષમાં બાકી લેણા રૂ. ૬૨૬૦૥૥ હતા તે સુધાંત રૂ. ૨૭૦૬) ના

૨૫૬

તેમાંથી જમે આબુના રૂા. ૨૬૬૧) બાદ કરતાં બાકી રૂા. ૪૮) લેણા રહ્યા તે શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશના હાંસલ ખાતે ઉધારી વાળ્યા છે.

૩ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશનું હાંસલ ખાતું

આ ખાતે દેવી રકમ હતી પરંતુ ગયા વર્ષના ન્યુબીકી અંકના ખર્ચની રકમ ઉધરવાથી રૂા. ૨૪૪૧૧ લેણા રહ્યા છે, તેમાં ઉપરના રૂા. ૪૮) વધતાં કુલ રૂા. ૨૬૨૧૧ લેણા થયા છે.

૪ શ્રી વ્યાજ ખાતું

આ ખાતે માસ ૧૩ ના વ્યાજના બુદ્ધા બુદ્ધા ખાતાના જમે ક્યાં તે રૂા. ૬૮૭૧ લેણા તેમાં રૂા. ૫) ના સેવીંગબેંકમાંથી વ્યાજના આવ્યા તે બાદ જતાં રૂા. ૬૮૨૧૧ લેણા રહ્યા તે સભા ખાતે ઉધારી વાળ્યા છે.

૫ સભાની લાઇબ્રેરી ખાતું

આ ખાતે રૂા. ૮૭૫૫) ના લેણા હતા. ઉપરાંત રૂા. ૧૪૪૧ ના નવી ખરીદ કરેલી બુકોના ઉધર્યા અને રૂા. ૨૭૬ ના લેટ આવેલી બુકોના ઉધર્યા. કુલ રૂા. ૪૨૩૧૧ લેણા રહ્યા તેમાં રૂા. ૬૧૭૬) ના લેણા થયા છે તેની વિગત—

૨૭૪૬) ના વર્ગ ૧ લો—ધર્મ સંગ્રહી બુકો	૨૮૦૦
૪૨૩૧) વર્ગ ૨ બે—સંસ્કૃત બુકો	૨૪૨
૨૬૭૧) વર્ગ ૩ બે—નીતિ સંગ્રહી બુકો	૨૪૬૫
૪૨૦૧) વર્ગ ૪ થો—લખેલી પ્રતો	૬૩
૧૩૨૪) વર્ગ ૫ મો—માસિકોની ફાઇલો	૬૫૩
૧૮૫૧) વર્ગ ૬ ઠો—ઇંગ્રેજી બુકો	૧૧૬
૧૪૦૪૧) વર્ગ ૭ મો—છાપેલી ધર્મસંગ્રહી પ્રતો	૭૧૫
૬૧૭૬) ના	૭૦૫૪

૬ સભાસદોની ફી ખાતું.

જમે આબુ

૪૩૩) વાર્ષિક મેમ્બરની ફીના વસુલ આવ્યા તે
૧૬૮૧) મકાન ભાડાના (લાઇફ મેમ્બરની ફી ખાતાના વ્યાજ બદલ)
૨૩૧૧) ના

ઉધાર આબુ

૨૬૬૧) નોકર પગારના નીચે પ્રમાણે—

૪૫૫) કારકુન મોહનલાલ મગનલાલના માસ ૧૩ ના દર ૩૫)
૨૬૦) કારકુન રતિલાલ મૂળચંદના માસ ૧૩ ના દર ૨૦)

૨૬૦

- ૧૩૦) ડા. ન્યાલચંદ નરોત્તમના માસ ૧૩ ના દર ૧૦)
 ૧૫૬) ડા. ગંભીરદાસ જગજીવનને માસ ૧૩ ના પેનશનના દર ૧૨)
 ૨૬૦) પંડિત જગજીવનદાસ પોપટલાલને માસ ૧૩ ના દર ૨૦)
 શ્રી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળામાં ભણાવવાના

૧૨૬૧)

- ૫૬૧૧ પાણી ભરામણના તથા પરચુરણ કામ કરાવવાના માસ ૧૪ ના
 ૫૩૧૧ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ સભાસદોને લેટ આપ્યું તેના
 ૩૯૬૧ બહારગામના મેમ્બર ૩૧૭ ના દર ૧૧ મુજબ
 ૧૩૫) ભાવનગરના મેમ્બર ૧૩૫ ના દર ૧) મુજબ
 ૫૨)= ઇલેક્ટ્રીક લાઇટના ખર્ચના ભાગ અરધાના
 ૨૬)= પીસ્તાળીશ આગમની પૂજની બુકો મેમ્બરોને લેટ આપી તેના
 ૨૦) પંડિત જગજીવનદાસના પગાર સંબંધી સં. ૧૯૬૦ ની સાલની ભૂલના
 ૨૬)= લેણાના ખાતા માંડી વાળ્યા તેના
 ૨૮)= પરચુરણ ખર્ચના
 ૩૪૧૧= સાધારણ ખાતે લેણા રહેલા માંડી વાળ્યા તે
 ૨૦૩૬૧૧=

ઉપર પ્રમાણે ઉપજમાંથી ખર્ચ ગાદ કરતાં રૂ. ૬૫) નો વધારો પછે
 તે બાકી દેવા રૂ. ૩૬૬૬૧૧ હતા તેમાં ઉમેરતા રૂ. ૩૭૬૪૧૧— દેવા થયા છે.

૭ લાઇફ મેમ્બરની ફી ખાતું.

આ ખાતે જમે આવેલી રકમની વિગત—

૫૧) શા. અમૃતલાલ હઠીસંગ.	ધુળીઆ
૫૦) શા. દુલભદાસ માવજી.	ભાવનગર
૨૫) શા. દુલભદાસ વલ્લભદાસ	"
૨૫) દોશી દલીચંદ પુરુષોત્તમ.	ખોટાદ
૫૦) શા. છોટાલાલ હીરાચંદ.	ભાવનગર
૨૫) શા. કૃતેહચંદ અવેરભાઈ.	"
૨૫) શા. મોહનલાલ જગજીવન.	"
૨૫) શેઠ નાનચંદ કુંવરજી.	"
૨૫) શા. દેવચંદ દુલભદાસ.	"
૫૦) શા. અમરચંદ કુંવરજી.	"
૫૦) શેઠ હરિદાસ સૌભાગ્યચંદ.	વેરાવળ
૫૦) શેઠ જગાભાઈ કેશવલાલ.	અમદાવાદ
૨૫) પરી ગોવિંદજી કેશવજી.	ભાવનગર
૨૫) શા. નાનાભાઈ દીપચંદ.	મુંબઈ

૨૬૧

૨૫) પરી મણિલાલ ખુશાલચંદ.	પાલણપુર
૨૫) ગાંધી અભેચંદ ભગવાનદાસ.	ભાવનગર
૨૫) ગાંધી ડાયાલાલ :વનમાળી.	"
૨૫) શા. હરગોવિંદ ઉમેદચંદ.	"
૨૫) શા. વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ	"
૬૨૬)	

આ ખાતે રૂ. ૨૫૭૬૮૮ દેવા હતા તેમાં ઉપર પ્રમાણેના રૂ. ૬૨૬) ભળ-
વાથી રૂ. ૨૬૩૬૪૮ દેવા થયા છે.

આ ખાતાની રકમ સભાના મકાનમાં જ રોકેલ હોવાથી મકાનભાડું આ
ખાતાને હિસાબે સભાસદોની ફી ખાતે જમે કરેલ છે.

૮ સાધારણ ખાતું

આ ખાતે રૂ. ૩૧૧૧ દેવા હતા. તેમાં રૂ. ૬૬૮ ઉધરતાં રૂ. ૩૪૪૩ લેણા
થયા તે સભાસદોની ફી ખાતે ઉધારી વાળી આ ખાતું ચૂકતું કર્યું છે.

૯ કાર્તિક શુદ્ધિ ૬ ના સ્વામીવચ્છળ ખાતું

આ ખાતે રૂ. ૫૩૫૮૧૧૧ દેવા હતા અને રૂ. ૩૦) વ્યાજના જમે કયા,
કુલ રૂ. ૫૬૫૮૧૧૧ થયા. તેમાં કાર્તિક શુદ્ધિ ૬ ના આ ટીપ્પીન ખર્ચના રૂ. ૨૭૮૧૧૧
ઉધરતાં રૂ. ૫૩૭૦૧૧૧ દેવા રહ્યા છે.

૧૦ શ્રાવણ શુદ્ધિ ૩ ની સભાની વર્ષગાંઠ ખાતું

આ ખાતે રૂ. ૪૨૫૭) દેવા હતા અને વ્યાજના રૂ. ૨૬૩) જમે થતાં
રૂ. ૪૫૨૦) થયા તેમાં શ્રાવણ શુદ્ધિ ૩ ની વર્ષગાંઠના ખર્ચના રૂ. ૧૮૬૧૧૧
ઉધરતાં રૂ. ૪૩૩૦૧૧૧ દેવા થયા છે.

૧૧ સભાના મકાન ખાતું

આ ખાતે શેઠ નાગરદાસ પુરુષોત્તમ-રાણપુર નિવાસી તરફથી મળેલ રૂ. ૫૫૧૧
કરની આર્થિક સહાય બાદ જતાં રૂ. ૨૪૬૫૬૧૧૧ લેણા હતા. તદુપરાંત
રૂ. ૧૫૭૧૧૧૧ મકાન રીપેરના તથા નવા કામના ઉધરતાં રૂ. ૨૫૧૧૭૧૧૧ લેણા થયા છે.

સભાના ઠરાવ પ્રમાણે આ ખાતે વ્યાજ ઉધાર્યું નથી અને ભાડું જમે
થ્યું નથી ભાડાની રકમ લાઈફ મેમ્બરની ફી ખાતાના વ્યાજ બદલ ગણીને
સભાસદોની ફી ખાતે જમે કરેલ છે.

ઉપર પ્રમાણેના ૧૧ ખાતાની હકીકત જાણવાથી સભાની નાણા સંબંધી સ્થિતિ
સમજાશો. બાકી એકંદર સ્થિતિ આ સાથે આપેલા સરવૈયા ઉપરથી સમજા શકાશે.

૨૬૨

સંવત ૧૯૬૩ ના ફાગણ વદ ૦)) સુધીની લેણદેણનું સરવૈયું.

જ

૧૪૧૬૬૦૧૧ શ્રી સભા ખાતે
 ૩૭૬૪૧૧૮ સભાસદોની ફી ખાતે
 ૨૬૩૬૪૧ લાઇફમેમ્બરોની ફી ખાતે
 ૪૪૩૧૧ શ્રી જીવદયા ખાતે
 ૪૩૩૦૧૧૧ શ્રાવણ શુદ્ધિ ૩ ની વર્ષગાંઠ
 ખાતે
 ૫૩૭૧૧૧૧ કાર્તિક શુદ્ધિ ૬ ના સ્વામી-
 વચ્છલ ખાતે
 ૩૦૨૧૧૧૧ શ્રાવણ શુદ્ધિ ત્રીજે માછલાની
 વ્તળ છોડાવવાના
 ૧૪૭૧૧૧૧ શા. ડાયાલાલ હકમચંદ તર-
 ફથી પ્રભાવના કરવાના
 ૨૦૫૫૧૧૧ શેઠ ત્રિભુવનદાસ ભાણુજી
 કન્યાશાળા (બુકો છપાવવા)
 ૭૬૨૧૧૧૦૧૧ જૈન મોંઘી ગિરધર લગ્ન
 સમારક ખાતે
 ૨૦૦૩૧૧૧ શ્રી બુદ્ધિ-વૃદ્ધિ-કર્પૂર અંધ-
 માળા ખાતે
 ૬૫૦) શ્રી શીહોર અંધ સમસ્ત
 (એ અંધ છપાવવા બાબતના)
 ૪૫૦૦૧૧૧૧ બુકો છપાવવા સંબંધી દેવા
 ૨૪૦૧૧૧૦૧૧ શ્રી જૈન બોર્ડીંગ ખાતે
 ૪૬૬૧૧ બાબુ હનમાનસિંધ લક્ષ્મી-
 અંદજી
 ૧૮૮૫)૦૧ શરાફી દેવા પરચુરણ
 ૩૮૫૧૧૧૧૧૧ સભાસદોના તથા લાઇબ્રે-
 રીના ડીપોઝીટના
 ૧૫૬)૧૧૧૧ પરચુરણ ખાતે દેવા
 ૫૫૨૧૦૧ વેચવાની અનેક બુકોના
 કમીશનના
૬૮૧૩૨)૧૧

ઉ

૬૧૭૬)૧૧૧ સભાની લાઇબ્રેરી ખાતે
 ૧૫૧૧૧ ટીકીટના મેળ ખાતે
 ૪૫૮૪૧૧૧૧ વેચવાના પરચુરણ પુસ્તકો
 ખાતે
 ૨૩૩૮૪૧૧૧૧૧ સભાની છપાવેલી બુકો ખાતે
 ૨૫૧૧૭૧૧૧૧ સભાના મકાન ખાતે
 ૨૬૨૧૧૧૧૧ શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ ખાતે
 ૩૫૩)૧૧૧૧ સભાના મકાનના ભાડુતપ
 ૨૭૬૧૧૧૧૧ મહોદય પ્રેસમાં છપાવવાના
 ફાગણ ખાતે
 ૩૮૫૧૧૧૧૧ તાજી છપાવેલી બુકો ખાતે
 ૬૧૭૧૧૧૧૧ બુકસેલરો વિગેરેને ખાતે
 ૩૬૫૧૧૧૧૧ ચાલુ તથા અંધ થયેલ
 મેમ્બરો પાસે લેણા
 ૧૩૪)૧૧૧૧ ઉબળેક ખાતામાં પરચુરણ
 ૩૩૪૫) ભાવનગર દરબારી સેવો
 બેંક ખાતે
 (અંધમાળા-શીહોર સં-
 તથા બાબુના)
 ૮૩)૧૧૧૧ શ્રી પુરાંત જણુશે
૬૮૧૩૭૧૧૧૧

સરવૈયામાં ડા. પાા નો ફેર રહે છે.

આ રિપોર્ટ ભાદ્રપદ વદિ ૧
 ગુરુવારે મળેલી જનરલ સભામાં
 પસાર કરવામાં આવ્યો છે.

મંત્રી

સંવત ૧૯૬૩ ના શ્રાવણ માસની પત્રિકા નં. ૪૨

શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર જૈન બાલાશ્રમ-પાલીતાણા.

(સ્થાપના સં. ૧૯૬૨ ના ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૦)

ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ:—નિયમાનુસાર ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, ગુરુવંદન વિગેરે દરેક ક્રિયાઓ થઈ રહેલ છે. વર્ષાઋતુના કારણે સિદ્ધગિરિની યાત્રા બંધ થતાં વિદ્યાર્થીઓ તલાટીના દર્શનનો લાભ લે છે. તે ઉપરાંત આપણા પર્વાધરાજ પર્યુષણ પર્વમાં પહેલે દિવસે લગભગ બધા વિદ્યાર્થીઓએ ઉપવાસ કર્યા હતા. સાંજ સવાર પ્રતિક્રમણ કરવામાં આવેલ હતું. આ પ્રમાણે ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ થઈ રહેલ છે :—

વિવાદસભા ગુજરાતી :—

વિષય	વક્તા	પ્રમુખ
૧ પ્રાર્થના	શ્રીયુત બદવણ ન. વ્યાસ	
૨ બ્રહ્મચર્ય	નાગરદાસ ત્રિભુવન	શ્રી મનજી ગુલાબચંદ શાહ
૩ વિદ્યાર્થીજીવન	જયંતિલાલ બદવણ	શ્રી મનજી ગુલાબચંદ શાહ
૪ આરોગ્ય અને કસરત.	ધીરજલાલ હંસરાજ	શ્રી વીરચંદ કુલચંદ શાહ
૫ આચરણવન	ઝવેરચંદ કરશનદાસ	શ્રી મનજી ગુલાબચંદ શાહ
૬ અર્વાચીન અને પ્રાચીન હિંદુસ્તાન }	ગંભીરદાસ સોમચંદ	શ્રી મનજી ગુલાબચંદ શાહ
૭ દેશસેવા	ચતુર્ભુજ રાયચંદ	શ્રી માવજી વીરચંદ મહેતા
૮ બ્રાતૃભાવ	જીવરાજ ગોરધન	શ્રી માવજી વીરચંદ મહેતા
૯ નવા સમાચાર	રતિલાલ અમરચંદ	શ્રી માવજી વીરચંદ મહેતા
૧૦ કસરતની જરૂરીયાત.	નાગરદાસ રૂગનાથ	શ્રી માવજી વીરચંદ મહેતા

અંગ્રેજી :—

Subject	Speaker	President
1 The Right use of time	Maganlal P. Doshi	Manji G. Shah
2 Office Acceptance	Vrajlal C. Kothari	Vradhilal A. Shah
3 Student Life	Mulechand N.	Narichaniya
4 Prayer	Manilal L.	Pranlal L. Ajani

શ્રાવણ માસની આવક :—

- ૮૮-૨-૦ શ્રી જનરલ નિર્વાહ ફંડ ખાતે
 ૬૭૫-૦-૦ શ્રી વાર્ષિક મહદ ખાતે
 ૫૩-૦-૦ શ્રી ભોજન ફંડ ખાતે
 ૧૩-૦-૦ શ્રી કેળવણી ફંડ ખાતે
 ૫૦૦-૦-૦ શ્રી સ્વામીવાત્સલ્ય ટ્રસ્ટ ફંડ ખાતે
 ૧૪૫-૦-૦ શ્રી દેરાસરજી ફંડ ખાતે
૧૭૭૪-૨-૦

લેટ :—એન જસુસ એન. ગામ અમદાવાદ. નેનકલાક વાર ૧૨, શેડ નગીનદાસ લાઇચંદ ગામ પાલીતાણા. અગરળતી શેર ૧૧, બાઈ પાર્વતી ગામ વીરમગામ. ચાંદીનો મુગટ ૧ તોલા ૨૦. ઉપર મુજબ લેટ સહુર્ષ સ્વીકારીએ છીએ.

જમણવારો :—

૧ શેડ ત્રિભુવનદાસ લાણુજી	લાવનગર	શ્રાવણ શુદ્ધિ ૨
૨ શેડ વરધાજી રતનાજી	મોટાગામ	શ્રાવણ શુદ્ધિ ૩
૩ શેડ મણિલાલ બાપુભાઈ	ઘેલડા	શ્રાવણ શુદ્ધિ ૪
૪ શેડ પાનાચંદ નવલચંદ	સુરત	શ્રાવણ શુદ્ધિ ૬
૫ એન પાર્વતી એન	લીંબડી	શ્રાવણ શુદ્ધિ ૧૫
૬ વેરા મગનલાલ તારાચંદ	પાલીતાણા	શ્રાવણ વદિ ૧૧

જરૂરીયાતો :—સમાજના દાનવીરોને નીચેની જરૂરીયાતો પૂરી પાડવા પોતાનો ઉદાર હાથ લાંબાવવા નમ્ર વિનંતિ છે.

- ૧ શ્રી સ્વામિવાત્સલ્ય ટ્રસ્ટ ફંડની કાયમી તિથિએ
- ૨ શ્રી દેરાસરજી તથા લાયબ્રેરી માટે કળાટો
- ૩ સંસ્થા માટે એક સ્વતંત્ર વ્યાયામશાળા
- ૪ શ્રી મકાન ફંડ તથા દેરાસરજીખાતાનો રૂ. ૧૪૦૦૦ નો તૂટે પાડવા અમારી નમ્ર વિનંતિ છે.

એક સભાસદનું ખેતકારક પંચત્વ

ભાવસાર અમૃતસાગર ઉપરાજ

આ અંશુ ભાવનગરનિવાસી હતા. તે થોડા વખતના અધિકમાં માત્ર ૪૨ વર્ષની વયે અવસાન પામ્યા હતા. તેમને એક પુત્ર ૪ વર્ષની ઉંમરનો છે. અમે તેમના કુટુંબીઓ વિશે કુટુંબીઓને અંતઃકરણથી દિલસો આપીએ છીએ અને તેમના આત્માને શાંતિ હસ્તીએ છીએ.

શ્રી શીહોરના શ્રી સંઘ તરફથી મળતી ભેટ

શ્રી શ્રીચંદ્રકેવળી ચરિત્ર :: શ્રી આત્મપ્રબોધ ગ્રંથ.

આ ચરિત્ર તે ગ્રંથ અને ખાસ પાંચવા તે વિચારવા લાયક છે. તેના જિજ્ઞાસુ સાધુ-સાધ્વી આ સંસ્થાઓને તે અને વસ્તુ ભેટ તરીકે આપવાની શ્રી શીહોરના સંઘે ઉદારતા દર્શાવી મંગાવવા હચ્છતારે ચરિત્ર માટે પાંચ આના અને ગ્રંથ માટે સાત આના પોસ્ટેજના મોકલી શીહોરના સંઘ સમસ્ત ઉપર પત્ર લખેલા.

શ્રી પ્રકરણ રત્ન સંગ્રહ

રત્નોની વધાર્થ ઉપમા આપવા લાયક ૧૫ પ્રકરણો-મૂળ, અર્થ, વિવેચન સાથે બહાર જાણમાં આવેલ છે. દ્રવ્યાનુયોગના રસિક આત્માઓને આહ્વાદ આપે તેમ છે.

પાકા બાઇન્ડીંગ સાથે કિંમત માત્ર રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ છ આના.

શ્રી શ્રીચંદ્ર કેવળી ચરિત્ર.

શ્રી સિદ્ધર્થિવિરચિત આ સંસ્કૃત પદ્યગ્રંથ ચરિત્ર અમારા તરફથી હાલમાં જ બહાર આવેલ છે. બહુ રસિક છે. કિંમત પચતરથી પણ ઓછી રૂ. ૧) પોસ્ટેજ પાંચ આના.

શ્રી આત્મપ્રબોધ ગ્રંથ.

શ્રી જિનજ્ઞાનસૂરિદ્વિત આ અત્યંત ઉપદેશક ગ્રંથ હમણા જ અમારા તરફથી બહાર આવેલ છે. તેમાં સમક્ષિત, દેશવિરતિ, સર્વવિરતિ તે પરમાત્મસ્વરૂપ-આ ચાર પ્રકાશ બહુ જ સ્પષ્ટ અનેક કથાઓ સાથે આપેલા છે.

કિંમત માત્ર રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ સાત આના.

શ્રી પંચપ્રતિકભણ સૂત્ર-સાર્થ

શબ્દાર્થ, અન્વયાર્થ તથા ભાવાર્થ સાથે સુંદર આકારમાં તૈયાર કરેલ છે. અભ્યાસી વિવેચન આપીને વિદ્યાર્થીઓ સુગમ રીતે સમજી શકે તેવી શૈલી અપાવી છે. શ્રી જૈન શ્વે. એજ્યુકેશન બોર્ડની પરીક્ષા આપનાર વિદ્યાર્થીઓ માટે ઉપયોગી છે. તૈયાર કરનાર માસ્તર પાપટલાલ સાકરચંદ

નકલના રૂ. ૧-૪-૦ દશ કે વધારે નકલ મંગાવનાર માટે રૂ. ૧-૨-૦

લખાણ—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રચારક સભા, ભાવનગર.

Reg. No. B. 15

શ્રી મહાવિરજી સ્તોત્ર ત્રીજી ગ્રંથની વિષય-સૂચી

સમાવેશની - ના. નંબરો.

૧. શ્રી મહાવિરજી (સંસ્કૃત-સંસ્કૃત) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨. શ્રી ઉત્તરવિજયન સૂત્ર (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૩. શ્રી સામંતવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૪. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૫. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૬. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૭. શ્રી આચાર્યસૂત્ર (શ્રી મહાવિરજી) [ભાગ ૧ કો, ૨ કો. સંપૂર્ણ] ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૮. શ્રી ભગવતીસૂત્ર (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૯. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૧૦. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૧૧. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૧૨. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૧૩. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૧૪. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૧૫. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૧૬. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૧૭. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૧૮. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૧૯. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨૦. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨૧. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨૨. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨૩. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨૪. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨૫. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨૬. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨૭. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨૮. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૨૯. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૩૦. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૩૧. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૩૨. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦
૩૩. શ્રી મહાવિરજી (શ્રી મહાવિરજી) ૧-૦-૦	૧-૦-૦

નંબર-શાદ મુદ્રાગ્રંથક પ્રકાશન. શ્રી મહાવિરજી પ્રેસ-માનગર.